

Stále přítomná voda zo skaly

61-0723, Jeffersonville, IN
(THE EVER-PRESENT WATER FROM THE ROCK)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázni je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Stále přítomná voda zo skaly

(THE EVER-PRESENT WATER FROM THE ROCK)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu ráno 23.7.1961 v Jeffersonville, IN

¹ Sme vďační dnes ráno za prítomnosť Pána Boha, ktorá sa tu už prejavila cez posolstvo, kde bolo povedané, že máme počúvať a mať pred Ním úctu, že nám chce niečo povedať. Som si istý, že On urobí, čo zasľúbil. On vždy dodržiava Svoje Slovo. A tak sme vďační, že sme tu dnes ráno spolu zhromaždení, živí, a po tejto strane večnosti, schopní znovu chváliť Pána a zhromažďovať sa spolu a počúvať Ho, čo hovorí. To je vlastne to, kvôli čomu sa schádzame.

² No, vtrhol som sem dnes, pre brata Nevilleho tak trochu neočakávane, kvôli jednému snu, ktorý som mal. Verím v sny. Verím, že Boh hovorí ku ľuďom skrze sny. A mal som veľmi neobyčajný sen predminulej noci, že som išiel po úbočí, po určitom úbočí, išiel som na nejaké miesto, kde sa jedlo, kde som mal večerať. A všimol som si, ako som prichádzal bližšie ku tomu miestu, že tam hrali, hral tam nejaký orchester, na husliach, zabávali ľudí kým jedli. A bolo tam niečo, čo sa mi nepáčilo, tak ja som len prešiel okolo. A stretol som niekoho, ako ide hore tým kopcom. A pozrel som sa a veľa ľudí prichádzalo hore na ten kopec, na toto miesto, kde podávali jedlo. Ale ja som nejako odišiel od nich, išiel som naspäť, doprava ... či doľava.

³ A nejakou, dole v údolí som mohol vidieť túto modlitebňu. Počul som niečí hlas, ktorý hovoril: "Stretni sa s bratom Branhamom na tej a tej križovatke - schádza dole, tam z toho kopca - a povedz mu to a to." A ja som sa ponáhľal na túto križovatku.

⁴ A keď tá osoba prišla, bol to brat Neville, mal na sebe svoj hnedý oblek, vyzeral práve tak, ako vyzerať dnes ráno, keď tam sedí. A povedal: "Brat Branham, ak budeš v meste," povedal: "bolo by dobre, aby si prišiel, pretože brat Hank ..." (No, jediného brata Hanka, ktorého poznám je brat Henry Carlson. Nazývame ho Hank.) Povedal: "On by si mohol myslieť, že je to divné, že si viac krát nenavštívil túto modlitebňu, keď niekoľko dní budeš tu neďaleko mesta." Zobudil som sa.

⁵ A cítil som sa pri tom tak trochu zvláštne. Nechcel som tu vpadnúť cez týždeň. Pýtal som sa brata Nevilleho, či má pre cirkev dnes ráno niečo zvláštne. Tak, on bol láskavý, ako vždy, a povedal: "Príď." Tak, práve sme prišli. Zavolať som mu neskoro včera

popoludní, a prišiel sem dnes ráno, neočakávane pre každého z nás.

⁶ Verím že to bude dobré, v prvom rade pre mňa, aby som vám tak trochu vysvetlil nejaké veci. Ja som, možno, pre mnohých ľudí veľmi divný človek. A tiež pre seba samého som tak trochu divný, pretože sa snažím nasledovať vedenie Ducha Svätého, tak tesne, ako len môžem, a to nás robí divnými. Robíme veci, že sa niekedy skutočne posadíme a divíme sa: "Prečo som urobil niečo také? Ako som vôbec urobil niečo také?" A hneď potom sa vám môže zdať, že ste urobili presne to, čo ste nemali urobiť. Ale ak len budete trpezliví, a budete mať vieru, a ste si istý, že Boh vás viedol aby ste to urobili, zistíte, že to presne všetko vychádza na dobré. A mnohokrát sme to videli. A viem, že brat Neville sa s tým veľakrát stretol, a vedúci a duchovní ľudia si to uvedomujú.

⁷ Stalo sa mi raz živote, že ... Úprimne povedané, už ako chlapec, nikdy som necítil nejaké vedenie, žeby som mal bývať v Jeffersonville. Stále to bolo pre mňa, ako mucha v masti, snažiť sa žiť tu. Zaprvé, už podnebie my tu vôbec nevyhovuje. A zadruhé, cítim sa tu akoby sklúčený na duchu.

⁸ Keď idem naspäť a pozerám sa tu niekde, že to bolo zničené počas tej záplavy, to je pre mňa ako dopis, že som mal ... prvé povolanie do služby. Začal som odchádzať. A brat George DeArk a ja ...

⁹ A matka brata Grahama Snellinga, brat Hawkins, ktorý má tú benzínu v New Albany, a mnohí ľudia, zaobstarali mi tu také malé miesto na zhromaždenia. A ešte povedali, že keby som zostal, že by obmedzili svoje deti pri stole a postavili modlitebňu, aby nemuseli prechádzať z miesta na miesto.

¹⁰ Keď som počul tú prostú matku, ktorá držala jedno dieťa za ruku, a druhé mala v náručí, ako hovorila, že je ochotná obmedziť svoje deti pri stole, kvôli tomu aby sa mohlo postaviť miesto, kde by mohli zostať a chváliť Pána, to bolo na mňa príliš veľa, aby som to vydržal. Tak, brat George a ja sme sa dali dokopy a rozhodli sme sa, že zostaneme a postavíme túto modlitebňu.

¹¹ A keď táto modlitebňa bola postavená, to stále akoby ... V to ráno, keď som vykonával posvätenie tejto modlitebni, prišlo videnie, ktoré je napísané a je tam v uholnom kameni, keď mi Duch Svätý povedal: "Toto nie je tvoja modlitebňa." A ja som sa opýtal, kde je moja modlitebňa, a On ma postavil pod jasnú modrú oblohu. A potom On povedal: "Konaj dielo evanjelistu," a tak ďalej, ako viete. Je to ešte zapísané aj v tých knihách. Všetky tieto veci.

¹² A jedného dňa, keď som opúšťal tam ten dvor, kde teraz býva

brat Wood - bývala tam vtedy moja svokra - sedel som vzadu na tom schode, na starom rohovom schode, tam som postavil to miestečko pre moju svokru. A ona vtedy bola takou domovníčkou zboru, starala sa oň. A prehovoril ku mne hlas, tak jasno, ako len možno povedať, a povedal: "Nemôžem ťa žehnať, kým si tu. Musíš sa oddeliť od svojich ľudí a tohoto miesta." No, to ma akoby trhalo na kusy, asi za týždeň, alebo i viac.

¹³ Neustále, po celý čas ma niečo varovalo: "Chod' preč, chod' preč. Vydaj sa na západ. Chod' na západ." No, ja ... to ma stále trápilo. A vyzerať akoby zakaždým ...

¹⁴ No, jasne som sa rozhodol, že tento týždeň som zaletel do Tucsonu, kde som si bol prenajať miesto, aby som tam bol túto zimu a dal tam deti od septembra do školy. Mal som to miesto. Bolo tam i nejaké miesto, ktoré mi dávali. Ale to je niečo, čo ... A keď odídem preč ...

¹⁵ Ďalšie, čo by som chcel povedať. Tesne predtým, ako sme tu postavili tento dom, túto faru, kde je to teraz ... Ja som to nechcel tam stavať. Matka mojej ženy bola stará, a ona kvôli tomu skoro plakala. Povedala: "Nemôžem tu nechať mamu, keď viem že je stará a nestarať sa o ňu." No, rozumel som tomu. Rozumiem. To je jej matka - a jediná matka, ktorú kedy mala, alebo bude mať - tak som tomu rozumel. Tak som sa modlil ku Pánovi, povedal som: "Pane, keď je to tak, nechcem to miesto," povedal som: "sprav aby som bol spokojný. Pôjdem kdekoľvek chceš, z kadekoľvek. Ale nechcem rmútiť svoju ženu, brat' ju odtiaľto do cudzej krajiny, kde nikoho nepozná. A pritom ja som ešte stále preč. Urob ma len spokojným, aby som bol tu s ňou."

¹⁶ A teraz, keď jej matka bola vzatá a odišla do chvály, potom tu znovu prichádza to naliehanie, vidíte, ísť teraz ďalej. Neviem čo robiť.

¹⁷ A potom toho dňa, keď táto náuka, s ktorou vyrukovali títo bratia ... Odišiel som spoza kazateľni, ten posledný krát, keď som tu bol a povedal som vám, že keď s tým neprestanú, nebudem na misijnom poli. Tak, tí bratia pekne všetko napravili. Všetko je vyjasnené. Za dvadsať štyri hodín to všetko skončilo.

¹⁸ A teraz mi to znovu otvorilo misijné pole. Neviem čo robiť, neviem ktorou cestou sa pohnúť. Prosil som Pána o videnie. Prosil som Ho, aby mi povedal, čo mám robiť, ale On ma proste necháva sedieť.

¹⁹ No, minulej noci, keď som odviezol všetky deti, moju ženu i všetkých z domu, zaviazal som sa Pánu Bohu. A povedal som Pánu Bohu: "Ak ma budeš žehnať na tej ceste po ktorej idem, budem Ti

slúžiť. Ale musíš mi ukázať, kde mám ísť a ako ísť, a čo robiť." A tak som sa odovzdal Pánovi. S tou službou a so všetkým som sa odovzdal Pánovi. A povedal som: "Kdekoľvek otvoríš, čokoľvek budeš robiť, budem takto kráčať. Až kým neurobíš cestu, ja budem len pokračovať, až kým neurobíš cestu." A prosil som Ho, aby to urobil tak jasné, aby som nebol potom oklamáný, lebo skutočne verím, že sme rovno na križovatke niečoho, čo sa má stať.

²⁰ Počul som to tu prorokovať dnes ráno cez brata Nevilleho, či povedať to, kde som poznal, že to bolo proroctvo, na ktoré sa odvolával. A teraz, tak, ja som sa modlil za vás všetkých, a potrebujem, aby ste sa vy všetci modlili za mňa, aby ma Duch Svätý viedol presne tam, kde mám byť, čo mám robiť, aby som neurobil žiadnu chybu.

²¹ Viete, mnohokrát si ľudia myslia, že prorocký dar, že Boh vám len hovorí: "Vezmem ťa tu z tadeto a postavím ťa sem. Choď teraz len tuto a ..." On vám toto všetko nehovorí. Keby to robil, kde by potom bola vaša víťaziaca viera? Vidíte? On vás necháva stáť samých, viac ako kohokoľvek iného, vidíte. Vy všetci môžete prísť ku mne a pýtať sa na určité veci a On pri tom ešte nikdy nesklamal. Je to tak. Ale ja sa Ho môžem pýtať niečo pre seba, a mnohokrát ma nechá samého, vidíte, nechá ma len ísť ďalej a vojsť do toho.

²² Mám teraz veci, ktoré musím rozriešiť sám, rozhodnutia, ktoré musím urobiť. A toto je taká dôležitá vec, že to nemôžem presne urobiť, až kým som si nie istý, že to je On, ktorý ku mne hovorí. A On mi nedá videnie, len ma necháva samého. A tak len sedím ako sirota, ako dnes ráno. Nevieam ktorou cestou sa pustiť. Tak, poručil som to Pánovi.

²³ Cítil som takto, potom keď sa mi snívalo, žeby som mal prísť sem do modlitebni a pomôcť bratovi Nevillemu, až kým sa niečo ďalšie neprihodí na ceste. Tak budem tu.

²⁴ Pýtal som sa pred chvíľou brata Nevilleho, ako sa rozvíja cirkev.
A on povedal: "Dobre."

²⁵ A tak, počul som, že stále máte duchovné dary a veci medzi sebou, ktoré fungujú - dary proroctva, a hovorenie v jazykoch, čo sme práve pred chvíľou počuli. A tieto veci povznášajú cirkev, a veľmi.

²⁶ Ale myslel som, že možno dnes večer by som mohol, ak brat Neville ... ak nás Duch Svätý nebude viesť do niečoho iného, dnes večer by som rád mal ... Vy všetci, prv ako odídete dnes ráno, napíšte otázku a položte ju sem, nejakú otázku, ktorú máte na mysli, aby sme mohli zistiť o čom cirkev rozmýšľa. To je spôsob, ako pastori zistia, čo

majú ľudia na srdci. A každý, kto má otázku, napíšte to a položte sem. Ak nemáte kúsok papiera, na ktorý by ste to napísali dnes ráno, potom to napíšte zavčasu dnes večer. Tak, rád by som mal na ne čím viac času, aby som si ich pozrel a odpovedal vám podľa Písma.

²⁷ Potom, ak Pán dá, ak to bude vôľa Božia, povedal som tu nedávno, žeby som ku vám rád hovoril na tému týchto siedmych posledných pečatí zo Zjavenia. No ak my ... Nemohol by som tohoto roku prebrať všetky tieto pečate, pretože to je od šiestej kapitoly Zjavenia až do devätnástej kapitoly, aby sme prebrali tieto pečate. Ale prvé tri alebo štyri z nich by mohli byť zodpovedané za večer, myslím, každá pečať na jeden večer.

²⁸ No, ak rozumieme, viete, kde sme vlastne skončili v tejto knihe Zjavenia, kde je vzatá cirkev hore do chvály, potom to ostatné z toho hovorí o Židoch, vôbec nie o cirkvi. To hovorí o Židovskom národe. Preto sa budeme musieť vrátiť od vytrhnutia cirkvi, a tak tu budeme vidieť čo sa deje počas týchto pečatí, a v čase cirkvi z Pohanov, až cirkev zostane vzatá. A čo sa deje s Izraelským národom, to prichádza naspäť a prenáša Izrael z času, v ktorom ich to opustilo, do moderného času, a do príchodu Mesiáša, keď oni prijímú Mesiáša.

²⁹ Rozumiete tomu? Cirkev je vzatá hore. Boh jednal prv s cirkvou - v cirkevných vekoch. Prebrali sme to. Potom je cirkev vzatá hore do slávy. Potom ide Duch Svätý naspäť a berie Izrael ako národ, a prináša to ďalej, potadeto, zatiaľ čo prebieha svadobná večera, a potom na konci toho času ich znovu privádza naspäť. Budem tu mať tabuľu, a budem to môcť nakresliť a učiť to, keď príde ten čas. Potom sa Pán vracia s nevestou, a Izrael ju vidí. A ó, čo to bude za čas!

³⁰ No, prv ako toto môžeme správne pospájať, je veľká lekcia, ktorá je kameňom úrazu pre teológov, a pre mnohých učiteľov v tomto veku, a pre ľudí z cirkvi Kristovej a pre tých, ktorí toto prichádzajú počúvať. To je sedemdesiat Danielových týždňov. My sme mali ... Nemôžeme ísť ďalej do Zjavenia, kým nezviažeme spolu nevestu a Izrael, s Danielovými sedemdesiatimi týždňami. A možno, ak Boh dá, ak by On ku mne hovoril, aby som hovoril niečo o týchto sedemdesiatich týždňoch ... či nie sedemdesiatich týždňoch, ale o siedmych posledných pečatiach ... Potom nasledujúcu nedeľu by som sa pokúsil prebrať Danielových sedemdesiat týždňov. Nasledujúcu nedeľu, ak Pán dá. A to potom položí základy, ak by nás On viedol, aby sme začali hovoriť o tých ďalších veciach. No, uvidíme potom ďalej.

³¹ Brat Neville a ja budeme spolu na tom pracovať, a budeme robiť všetko, čo budeme môcť, na úžitok ľudí.

³² No, stále keď prichádzam sa modlíme za chorých. Vždy to radi robíme. A budem to pravdepodobne robiť na každom zhromaždení, ak budú ľudia chorí, budem sa za nich modliť.

³³ Nechcem už viac rozpoznávať. Viete, stalo sa toto. Snažil som sa. Viem, že som urobil veci, ktoré sú zlé; ale snažil som sa žiť tak blízko Boha po celý čas, pri Bohu, (Takto vlastne môžu prísť tieto videnia, takto oni prichádzajú.) že dokonca ľudia, ktorí niečo stratili, mi volali, prosili ma, aby som sa išiel modliť ku Pánovi a opýtal sa, kde to je. Ako Jesse stratil tie mulice, a tí chlapi tam prišli a našli proroka, a on im povedal, kde sa tie mulice vrátili domov, a tak ďalej, ako toto. To je úplne v poriadku. Ale toho bolo toľko, tak veľa ľudí. Nie len tu z okolia - široko po svete, viete. Že ste z toho stále na roztrhanie. A potom vás to drží stále na ihlách po celý čas, až kým to nepríde do miesta ...

³⁴ A to je to, čo zapríčinilo, že títo bratia začali s tou náukou, že ja som stelesnený Pán Ježiš Kristus. A vieme, že to by proste roztrhalo celú tú službu na kusy a prinieslo pohanenie na Krista, a na všetko, viete. A tak to je dôvod, že som im musel dať poriadnu príučku, aby okamžite s tým prestali, aby som im dal poznať, že to nebolo od Boha, to bolo z diabla, vidíte. A dobrí ľudia. A to ukázalo, že títo ľudia sú znovuzrodení z Ducha Božieho, pretože keď uvideli pravdu, skrze Písmo, vrátili sa k Bohu, presne, vidíte, hneď v tej chvíli. Tak to ukázalo, že to bol Satan, ktorý sa snažil urobiť niečo s ľuďmi. Oni boli všetci bohobojujúci Kresťania.

³⁵ A to spôsobilo, že mnohí z nich mi povedali: "Brat Branham, teraz máme ku tebe väčšiu dôveru, než ako sme kedy mali."

³⁶ Pretože, vidíte, čo - s tým darom, ktorý mi Boh dal - čo by som s tým mohol urobiť? Vrhnuť národ, či ľudí ku svojim nohám. Čo my nazývame národ, to nie je "kozmos" tu vonku, potrava pre delá a tak ďalej. Mám na mysli kresťanov, opravdových veriacich, ktorí sú smotanou na ... Hovoríme o národe, kážeme o znovuzrodených ľuďoch, to je to čomu hovoríme "národ." Nie každý tu vonku ... tá špina a blato, s ktorou žijeme vo svete. To je len prach zeme, ktorý sa navráti naspäť. Ja hovorím o znovuzrodených kresťanoch, o ľuďoch, ktorí sú skutočne kresťanmi.

³⁷ Čakám na jedného človeka, aby znovu kvôli niečomu do mňa skočil. Jeden nedávno prišiel ku mne a povedal: "Už len predstava, že Kristus napľul na zem, a urobil blato a natrel ho niekomu na oči." Povedal. "Aké špinavé, nečisté to bolo na Neho vypluť slinu zo Svojich úst, aké nehygienické, napľuť do špiny a urobiť blato a dať to človekovi na oči."

Povedal som: "Ale on sa vrátil a videl." Vidíte, to je to.

³⁸ A práve tento človek ... Tam hore neďaleko nás otvorili nudistický tábor - viete, plavecký bazén. A tento človek kúpil lístok pre každé svoje dieťa, aby tam chodili a plávali v tom bazéne. A on a jeho žena tam chodia tiež, do toho bazénu. Prepáčte mi, moje sestry, ale tam, kde tie ženy v tom plaveckom - okolo sto ľudí, alebo dvesto, každý deň - ženy, všetka tá špina a všetko, a ženy dnes, a kúpajú sa v tej vode, tá špina a nečistota im ide do úst, a prežierajú to a vyplávajú. Len chcem aby do mňa skočil, viete.

³⁹ Povedal: "Keby Kristus žil dnes, zatkli by Ho kvôli tej nehygienickej veci."

⁴⁰ A čo s týmto? Som si istý, že rozumiete čo chcem povedať. Oni idú rovno do toho bazénu, a mnohí z nich s tými chorobami - syfilis, kvapavka, a všetko možné - rovno tam. A vyplávajú to ústami, a všetko takéto, a takto sa v tom kúpajú. To je už hygienické.

⁴¹ Tak, ó, toto je deň v ktorom žijeme, brat, sestra! Je čas na príchod Pánov! Cirkev má jednu nádej, a to je príchod Pánov.

⁴² No, ja nemôžem zastaviť tieto veci. Netreba. Biblia predpovedala, že oni tu budú. Ja ich nemôžem zastaviť. Ale chcem, aby bol môj hlas zaznamenaný v nebesiach, že som bol proti tomu, keď príde čas súdu. Ja som bol proti tomu.

⁴³ Ja stále verím, že táto Biblia je Slovo Božie. Potom nič na svete, čo sa s tým nezhoduje, vás vôbec nemôže vyviesť z rovnováhy. Ale táto Biblia tu, toto je pravda, toto je Božie Slovo. Tak teraz stiahnime len svoje plachty a zakotvime na chvíľu pri pokojnom brehu nebeského odpočinku. A zajtra sa môžeme plaviť niekde, ale spustime len teraz kotvu a počúvajte na hlas nebeského Otca, keď On dnes bude hovoriť ku nám cez Svoje Slovo, čo dúfame.

⁴⁴ A dnes večer, teraz, napíšte akúkoľvek otázku, ktorú máte o ... No, nie niečo, čo niekoho urazí. Ak to robíte, potom to je ... Vôbec by som na to neodpovedal, viete. Ale niečo iné, povedzme: "Dobre, no, ak robím určitú vec, či hovorí Boh, že máme toto robiť?" Alebo, viete, prosté otázky, ktoré máte na srdci. Alebo: "Máme medzi sebou dary, brat Branham, a máme ich používať takto, alebo takto?" Niečo čo vám môže zodpovedať podľa Písma, viete. Napíšte niečo, budem rád. A ak nemáte žiadnu, potom zoberiem nejakú krátku tému a budem vám kázať dnes večer, ak Pán dá. Toto je nedeľa, a ja som bol ...

⁴⁵ Minulú nedeľu som vstal, že zájdem ku bratovi Cobblesovi. A

počul som zvoniť tento zboroví zvon, a chodil som len hore dole po dvore. Nemohol som to proste vydržať. Tak som musel prísť sem.

⁴⁶ Tak teraz skloňme len svoje hlavy a v slovách modlitby hovorme ku nášmu Stvoriteľovi. Má niekto nejakú zvláštnu prosbu? Zodvihnite len svoje ruky, povedzte len: "Ja ..." Dajte to len vedieť. Boh vie, čo je vo vašom srdci. Pamätajte len teraz na svoju prosbu.

⁴⁷ Najsvätejší Bože, ktorý si stvoril nebesia a zem slovom svojich úst, skrze myšlienky svojej mysli, prichádzame do Tvojej prítomnosti, skrze Ježiša Krista nášho Pána, aby sme Ti poďakovali za všetko, čo si pre nás urobil. A sme Ti tak vďační, Pane, dnes ráno, že vieme kde stojíme, že poznáme pozíciu, v ktorej sa nachádzame dnes ráno, a históriu času a budúcnosť, ktorá prichádza. Vieme dnes, že skrze milosť Božiu sme boli umytí krvou Golgoty, že sme pripravení s vierou v našich srdciach stretnúť Ho, keby mal dnes prísť, povieme: "Áno, príd Pane Ježišu."

⁴⁸ A vidíme, že sa množí hriech, až sa zdá, že svet sa potáca pod pôsobením hriechu. Ako to pitie, hazardné hry, hýrenie, a nahota, a, ó Bože, ľudská špina, nečistota a hnoj, a ako oni ... keby si to oni len uvedomili, Pane! Či si uvedomujú títo ľudia, ktorí sa takto obliekajú do tých neslušných šiat a idú von na ulicu, či si uvedomujú, že nie sú nič len muchy a prach, a možno za týždeň tie muchy budú žrať to telo, ktoré oni tak zvelebujú? Či si neuvedomujú, že ho zožerú červy? A že ich duša sa bude tam vo večnosti bez Boha, bez Krista, bez nádeji, ponárať do hlbokého zúfalstva, aby bola jednoducho zničená pri Jeho príchode? Ó Bože, daj nám hlasy varovania, aby sme mohli varovať každú dušu pred týmto nebezpečenstvom, ku ktorému sa približujú.

⁴⁹ Buď dnes s nami. Daj nám slová múdrosti, ako povedal raz šalamún v knihe Kazateľa, že máme byť múdri stavitelia, že máme byť pastiermi tohoto zhromaždenia. A prosíme, Pane, keď hľadáme slová, ktoré máme povedať, nech oni budú majstrovskými dielami, ktoré chytia to srdce, ktoré je tu dnes ráno tak v potrebe.

⁵⁰ Neprišli sme sem dnes a nezhrmaždili sme sa pod touto horúcou strechou, len aby sme sa videli, ale prišli sme sem, lebo Ťa milujeme a pretože Ťa túžime počúvať. Ty si náš milí, ktorého milujeme, a túžime počúvať slová od Teba. Sme vďační za to, čo sme už počuli. Dlho na to budeme pamätať. A teraz nám daj porciu, ktorú máš dnes pre nás, keď očakávame ďalej na Teba. Prosíme to v mene Ježiša, a pre Neho. Amen.

⁵¹ Teraz ak ... [Nejaká sestra hovorí v jazykoch. Nejaký brat dáva

výklad.]

⁵² Sme vďační za tieto povznesenia od Ducha. Oni nám hovoria a varujú nás, aby sme pozorovali na slová, ktoré možno Duch Svätý bude ku nám dnes hovoriť. A my proste nevieme, čo On má pre nás odložené, ale vieme, že musí byť niečo, čo On chce priniesť. Možno máte na mysli nejakú otázku, ktorú tam On zodpovie. On to môže zodpovedať dnes ráno cez toto posolstvo. On to môže zodpovedať na zhromaždení dnes večer. Niekde dnes pri tomto, sa On snaží, vyzerá to tak, varovať niekoho, aby sa chytil Slova.

⁵³ A teraz sa obráťme do písaného Slova, poďme do knihy Exodus, na lekciu nedeľnej školy.

⁵⁴ Máme krst? [Brat Neville hovorí: "Nie, až o šiestej dnes večer."] Nie. Krst je o šiestej dnes popoludní.

⁵⁵ Poďme do sedemnástej kapitoly knihy Exodus a začnime od piateho verša, myslím, piaty a šiesty verš sedemnástej kapitoly knihy Exodus.

A Hospodin riekol Mojžišovi: Idi pred ľudom a pojmi so sebou niektorých zo starších Izraelových i svoju palicu, ktorou si uderil riekou, vezmi do svojej ruky a pôjdeš.

Hľa, ja tam budem stáť pred tebou na skale na Hórebe. a uderíš na skalú, a vyjdú z nej vody, a ľud bude piť. A Mojžiš urobil tak pred očami starších Izraelových..

⁵⁶ No, ak by som mal nazvať tento krátky text nedeľnej školy, rády by som toto zobral ako tému pre túto raňajšiu lekciu: "Stále prítomná vody zo skaly."

⁵⁷ Vieme, že Izrael bol stále historickým príkladom cirkvi. Pretože Izrael bol ľud Boží, až kým nevyšli z Egypta, a potom boli cirkvou Božou, pretože boli oddelení od ostatného sveta.

⁵⁸ A keď sme my oddelení od ostatného sveta, potom sa stávame cirkvou. Ale kým sme zapletení s ostatným svetom, tak nie sme v cirkvi. No dúfam, že to ide skutočne hlboko, že to robí svoje. Vidíte, nie sme cirkev, až kým nie sme oddelení od sveta. Oddel'te sa, vyjdite spomedzi tých ľudí, z tej nečistoty, nemajte s nimi diel, a nebuďte účastní ich hriechov. Neťahajte spoločné jarmo s neveriacimi, ale sa oddel'te od vecí toho sveta.

⁵⁹ A keď Izrael bol v Egypte, oni boli ľud Boží. Potom, keď boli vyvolaní, alebo mali exodus, vyšli von, potom boli nazvaní cirkvou,

pretože potom sa oddelili od ostatného sveta.

⁶⁰ A samotné slovo cirkev znamená "vyvolaní." Exodus, "vyjdi von." Každý z nás, ako kresťania, sme mali vo svojom živote exodus. Prežili sme čas, keď sme boli vyvolaní von z pomedzi svojich spoločníkov, vyvolaní von z pomedzi ľudí, s ktorými sme voľakedy mávali obecenstvo, a stali sme sa inými ľuďmi, aby sme chodili s inými ľuďmi a inak sa správali a inak hovorili. To bol exodus v našom živote.

⁶¹ Izrael nám dal veľmi pekný príklad, keď ich Boh vyvolal. Oni mali exodus, a vyšli spomedzi ľudí toho sveta, a stali sa oddeleným národom pre Boha, zvláštny ľud. Oni chodili v tieňoch trónu milosti. Oni žili a chodili podľa veľkého ohnivého stĺpa. A Boh ich vyviedol z Egypta do zeme, ktorú im zaslúbil.

⁶² A v tomto exoduse im bol daný duchovný vodca, vodca, ktorým bol Mojžiš, veľký pomazaný prorok, on bol veľkým mužom. On bol Boží muž, on sa narodil ako Boží muž. Boh ho povolal od narodenia. Ešte pred tým, Boh ho ustanovil pred založením sveta, aby bol vodcom pre tú generáciu, aby tým ľuďom priniesol tento exodus.

⁶³ Nedávno som tu hovoril ku malým deťom, tu v modlitebni, kázal som im trochu, a povedal som ... trochu som im predstavil, ako Jochebet, ako sa modlila, ona a Amram, Mojžišov otec, za ... robili niečo ohľadne vyslobodenia tých ľudí. A Amram videl vo videní stáť Boha, či anjela, a ukazoval smerom na sever, a povedal mu čo sa stane. A narodil sa ten malý Mojžiš. A oni sa nebáli kráľových rozkazov, či hrozieb. Oni vedeli, že Boh má nad Mojžišom svoju ruku, a tým to bolo vybavené. Je to tak. Bez ohľadu na to čo povedal kráľ, čo hovoril politický svet, čo ktokoľvek hovoril, oni vedeli, že Boh má nad Mojžišom svoju ruku. Tak oni sa ho nebáli pustiť rovno medzi krokodílov, keď oni boli vykŕmené na malých Hebrejských deťoch, oni ich tam hádzali krokodílom. A pri tom Mojžiš bol daný do malej archy a poslaný rovno medzi krokodíly, rovno medzi ne, pretože oni sa nebáli ničoho. Oni vedeli, že Boh má nad Mojžišom svoju ruku.

⁶⁴ Dobre, teraz, keby sme my len mohli vedieť to isté, že náš veľký vodca, Duch Svätý, že Ho Boh poslal. A On je náš vodca. A nezáleží na tom, čo hovorí svet, a koľko sa oni z vás vysmievajú a robia si z vás žarty, my nasledujeme nášho vodcu! Boh poslal Ducha Svätého, aby bol naším vodcom. Vidíte? "Ešte chvíľu a svet ma viac neuvidí. Ale vy ma uvidíte, lebo ja budem s vami, ešte i vo vás, až do konca sveta." Tak náš veľký vodca je s nami, Duch Svätý. My teraz musíme nasledovať tohoto vodcu a robiť tak, ako nám On hovorí. A tento vodca nás nikdy neodvedie z cesty. On nás po celý čas bude držať rovno na ceste

Písma. Ale On nikdy nepôjde na jednu stranu pre toto, a na túto stranu pre tamto. On bude zostávať presne na ceste Písma.

⁶⁵ A Mojžiš poznal smer, ktorým mal viesť Izrael, a viedol ich rovno cez Červené more, rovno cez Jordán, rovno do zaslúbenej zemi, rovno cez púšť. To nebol Mojžiš, ktorý vybočil. To nebol Boh, ktorý vybočil. To boli ľudia, ktorí vybočili a spôsobili problémy. Tak, zamyslime sa teraz nad týmito vecami.

⁶⁶ Mojžiš bol pomazaný vodca. Nakoniec, keď ukázal tým ľuďom, skrze znamenia a zázraky, ktoré mohol robiť jedine Boh ... On činil tieto znamenia a zázraky pred staršími Izraela, a pred Izraelom, až kým oni boli presvedčení, že tento Mojžiš je ten pomazaný muž, ktorý ich má vyviesť z tejto krajiny do tej dobrej zemi, ktorá im bola zaslúbená. Potom, keď oni videli tieto veľké veci, ktoré Mojžiš robil v mene Božom, oni boli ochotní nasledovať ho. A on ich zobral z tade, viedol ich cez Červené more, na druhú stranu po suchej zemi, a na cestu do púšti, čo predstavuje čas skúšok.

⁶⁷ Keď niekto prijme Krista, ako svojho Spasiteľa, všetko vyzerá pekne. Ale prv, ako tento človek môže vojsť do krstu Duchom Svätým, táto osoba, musí prejsť procesom posvätenia. Musí prejsť vo svojom živote časom skúšok. Všetci z vás ste cez to prechádzali. On prechádzal týmto časom skúšok. "Každý syn, ktorý prichádza ku Bohu je najprv švihaný, naprávaný, káraný. A ak neprijímame káranie, potom to ukazuje, že nie sme deti Božie, sme cudzoložnatá a nie deti Božie." Tak hovorí Biblia. Ale ak dokážeme znášať káranie, "vediac, že všetky veci spolu pôsobia na dobré tým, ktorí milujú Boha", potom sme synovia a dcéry Božie, potom nás On pečatí Duchom Svätým, až do dňa nášho vykúpenia. Vidíte, to je káznenie, namáhanie, to cez čo prechádzame. A Izrael, ako historický predobraz, musel znášať toto káznenie.

⁶⁸ No, keď oni boli dole v Egypte a Boh poslal Mojžiša a on vystrel palicu a zjavili sa na zemi blchy a vši, on vystrel palicu oproti slnku a ono zapadlo, vystrel ju nad vodami, a premenili sa na krv, no Izrael bol tam v Kanaáne ... tam v Góšen, a prežíval nádherné chvíle. Slnko nezapadalo, pliaga na nich neudierali. No, oni proste prežívali nádherné chvíle.

⁶⁹ Práve tak ako vy, keď ste zostali spasení. Všetko, vtáci spievali inak, a každý bol milý. A, och, joj, aké bolo všetko úžasné, keď ste zostali spasení! Potom nastal nepríjemný čas, káznenie, čas posväcovania, oddeľovanie sa od vecí toho sveta. "Skladáte bremeno, ktoré vás tak ľahko obkľučuje." Vy mužovia ste museli prestať fajčiť,

prestať piť, prestať chodiť na plaváreň, prestať so svojimi celonočnými večierkami pri kartách. Museli ste sa oddeliť od všetkých týchto vecí, skrze vieru v krv Ježiša Krista - posvätiť sa. Vy ženy ste si museli nechať rásť vlasy, predĺžiť si šaty a správať sa inak, než ako ste sa správali. Čas posvätenie. Mnohokrát sa oni búria a idú naspäť. No, to nie je dieťa Božie, vidíte. Dieťa Božie sa díva rovno na Golgotu a vie, že to je na jeho dobro.

⁷⁰ Tak potom, v tomto čase nastalo v Izraelovi veľké odpadnutie. Keď nastal tento čas, potom ľudia začali odpadávať, z jednej strany na druhú. Potom oni začali hovoriť: "Prajeme si aby sme boli tam dole v Egypte. Naša duša si zošklivila tento ničomný chlieb," (inými slovami, keby som to teraz zobral historicky) to bolo to, čo oni hovorili.

⁷¹ Teraz v modernom čase, by to bolo: "Och, každú stredu večer, modlitebné zhromaždenie. Každú nedeľu ráno, znovu do zhromaždenia. Čo počúvame? To isté - kazateľ sa postaví a káže, piesne; ideme domov." Vidíte, potom to robíte len z povinnosti. Neprinášate Bohu chválu. Kto prináša Bohu chválu, ten Ho tam ide chváliť, vypovedať sa pred Bohom, chváliť Boha za Jeho dobrotu. Zapája do toho každé slovo.

⁷² Tak ako milostný vzťah. Ak ste chodili s dievčaťom, pretože ste vedeli, že je to povinnosť, alebo vy ste chodili s chlapcom, keď ste boli mladé ("Mama chce aby som chodila s týmto chlapcom, ale ja ho nemôžem ani zniesť."), nemáš z neho nič, keď ťa prichádza navštíviť. Alebo, ak je to tak isto ohľadne dievčaťa ku chlapcovi, alebo chlapca ku dievčaťu. Ideš s ňou a ona ťa nudí; Mama chce aby si s ňou chodil, pretože ona je také dievčaťo, aké sa mame páči. Vidíte, to vás nudí, to nie je láska. Ale vy sa nestaráte, nechcete sa ísť upraviť, nechcete ísť za ňou. A to je ... No, to je strašné. A keď vás on prichádza navštíviť, ó, prajete si len, aby už čím skôr išiel domov.

⁷³ To je to isté keď hovoríte: "Prečo tak dlho káže? Čo všetko toto a tak ďalej?" Vidíte, nie ste zamilovaní.

⁷⁴ Ale keď sa skutočne držíte každého slova, ako vás Duch varoval dnes ráno, vidíte ... "Držte sa každého slova," to môže byť to o čom vám On hovoril - držať sa! To je večný život, každé Slovo Božie. To je radosť chodiť do zhromaždenia, za každých okolností. Či je horúco, zima, ľahostajne, či ľudia bedákajú, vzdychajú, čokoľvek robia, stále je to radosť počuť Slovo Pánovo. Potom ste zamilovaný do Krista, vidíte, radi chodíte do zhromaždenia.

⁷⁵ "No, drahá, znovu je tu nedeľa ráno. Hádám musíme umyť deti a

ísť tam. Ó, to je nuda." Vidíte, nie ste zamilovaní.

⁷⁶ Ale ak ste skutočne zamilovaní, sotva sa môžete dočkať do nedeli rána, vy tam proste musíte s nimi byť. A my ... a ľudia Boží, oni vás nenudia. Prečo, oni sú bratia a sestry. Ako som zvykol hovoriť, stáivate sa takí hustí, ako melasa za chladného rána. Ona sa nerozteká, ona proste drží spolu, viete, lepí sa. No, to je hrubé vyjadrenie, ale to vám dáva vedieť čo chcem povedať, viete. Držíte sa spolu. A čím je chladnejšie, tým pevnejšie sa držia. A tak to má byť s nami. Čím chladnejšie ...

Keď zemský priatelia opustia, naďalej ešte viacej sa Ho drž.

⁷⁷ A to, že milujeme jeden druhého, to nie je preto, že sme niekým, ale to je Kristus v každom jednom, ktorého milujeme, viete. To je Boh, ktorý je v nás, ktorého milujeme. Radi sa teraz schádzame spolu. Zvykli sme spievať starú pieseň.

Požehnané zväzky, ktoré viažu Naše srdcia v kresťanskej láske;
Obecenstvo príbuzných myslí, To je ako tam hore.

Vidíte, obecenstvo príbuzných myslí je ako tam to hore.

Pred trónom nášho Otca, Vylievame svoje vrele modlitby; Naše obavy, naše nádeje, naše ciele sú jedno, Naše útechy a naše starosti.

⁷⁸ Vidíte? Tak veru! Keď niekto prežil požehnanie, všetci sa z toho radujeme. Keď je niekto smutný, smútime s ním. Všetci chceme byť spolu. No, takto to s nami má byť.

⁷⁹ A tak to malo byť s Izraelom. Ale to sa stalo ťažkým: "Och, tento ničomný chlieb, anjelsky chlieb! No, čo máme z tohoto ničomného chleba? Naše duše si toto zošklivili. A všetko je zlé. A táto stará manna, ktorá padá každú noc, och, radšej by sme mali nejaký cesnak a pór z Egypta." Vidíte, ich srdcia neboli pripravené na tú cestu.

⁸⁰ A keď sa nejaký muž, alebo žena začne sťažovať kvôli chodeniu do zhromaždenia, sú tak unavení z chodenia do zhromaždenia, oni nie sú pripravení na cestu. Je to tak. Niekde je niečo zle.

⁸¹ Ó, keď milujete Boha, a myslíte o tom, že pôjdete do neba, a všetci idete spolu!

Čo za obecenstvo, čo za Božská radosť, Spočívajúci na večných ramenách; Ó, čo za požehnaný pokoj s mojím Pánom, Ktorí je tak blízko, Spočívajúc na Jeho večných ramenách.

Čo za ... spievame tieto piesne.

Zdieľame sa s našimi spoločnými biedami, Nesieme spoločné bremená; A často jeden za druhého roníme slzy súcitu. Keď sme odlúčení, bolí nás to vo vnútri; Ale v srdciach stále budeme spojení, A dúfame, že sa znovu stretneme (na ďalšom modlitebnom stretnutí).

⁸² Tak veru, stále v srdci spojení. Teraz sa pripravujete na cestu, vidíte, ste pripravení ísť do zaslúbenej zemi. Čas skúšok, tam je nebezpečná pôda - púšť, čas skúšok.

⁸³ Izrael, vo svojom čase skúšok, oni sa hádali a sťažovali jeden na druhého, a zoškľivil sa im ten chlieb, a chceli ísť naspäť do Egypta.

⁸⁴ A potom sa začali sťažovať na svojho vodcu. Ó, báli sa, že ich vedie zle. Potom keď sa ukázal, že je vodca, a Boh dokázal, že je vodca: "No, možno sa správame tak trochu fanaticky. A možno sme sa celkom dostali na zlú stopu." Alebo tak nejako, viete. Oni hovorili proti Bohu a proti Mojžišovi - proti Bohu a Jeho vodcovi.

⁸⁵ No, keď sa potom dostaneme na to miesto: "Neviem či to Slovo znamená to, alebo nie. A ja neviem o Duchu Svätom. Tak trochu o tom pochybujem. Poznám iných, ktorí tak nehovoria." Dobré, choď si do Egyptu, vidíte.

⁸⁶ Ale ak si skutočne rozhodnutý zostať na tej ceste, Zostať celkom pri tom vodcovi, Duchu Svätom, zostať celkom s tým Slovom. A ak zostávate s Duchom, on vás bude držať v Slove. Je to tak. On vás bude viesť presne tým smerom, po ceste Slova. Nebojte sa toho. To nič neublíži; to vám len pomôže ak trpíte. Duch Svätý uzdraví všetky trápenia.

⁸⁷ No, vidíme, že na tejto ceste, keď sa takto správali, prišli na miesto Horeb. A H-o-r-e-b, Horeb, potom vidíme ... Rozoberme to meno. Tam oni ... Meno Horeb znamená "suché miesto" alebo "púšť."

⁸⁸ A keď v zbore stratíme obecenstvo jeden s druhým a stratíme obecenstvo s Duchom Svätým, to nás privedie na suché miesto, na púšť - žiadny život. Všetko má na sebe pichliače. Púšť. Kúsok kaktusu a na ňom pichliač. Viete čo to je? To je vzácny, malý jemný lístok, ktorý nemal vodu. On sa proste tak silno zvinul, že je z neho pichliač. A keď vidíte niekoho v takomto stave, možno je to milá duša, ktorá keby bola riadne zavlažená, bola by jemným lístkom. Ale namiesto toho sa to zvinulo, že až je z toho pichliač, ktorý do všetkého pichá, viete, nachádza chybu. Jediné čo to potrebuje je proste voda, nič iné. To potrebuje len prebudenie, alebo preborenie, občerstvenie od Pána. To sa samé rozvinie, keď to len dáte do vody.

⁸⁹ Ale tí, ktorí žijú na takom mieste musia znášať podmienky toho miesta. A tí, ktorí túžia žiť v takej atmosfére, kde všetko len pichá a bedáka, háda sa a takto vrie, no, budete proste žiť v takej atmosfére, nič iné. Ale my tam nemusíme žiť, nie je potrebné aby sme tam zostávali.

⁹⁰ No, tento Horeb bol miestom, kde bol Boh z tých ľudí znechutený, pretože oni sa dotárali na toto miesto a boli v takomto stave. A On ich viedol práve okolo na to miesto, pretože neišli tou cestou. Opustili tú hlavnú cestu, odišli na túto stranu cesty. A to potom donútilo Boha urobiť niečo, čo bolo tvrdé. To doviedlo Boha ku tomu, že dal Mojžišovi aby zobral tú súdnu palicu, ktorou súdil ten národ, a udrel tú skalú, aby vydala vodu.

⁹¹ No, tu je prekrásna lekcia, keby sme to len mohli porozumieť, viete. A to, že sa stávame takí nezaopatrení, a zviazaní so svetom a tak ďalej, to doviedlo Boha ku tomu, že zobral súdy nad svetom a udrel tým, na Golgote Svojho vlastného Syna, aby sme my mohli byť slobodní. Vidíte čo mám na mysli?

⁹² No, aby privedol týchto ľudí ku vode, po tom, čo oni zašli až tam, týmto suchým miestom sa stala Golgota. A tam Boh povedal Mojžišovi, On povedal: "Vezmi tú palicu a starších, a vystúp tam, a Ja budem stáť pred tebou, na tej skale." A touto skalou bol Kristus. A Mojžiš, s tou palicou, s ktorou vykonával súd nad Izraelským národom, zobral túto istú palicu a súdmi Božími udrel tú skalú, vidíte. On na túto palicu zobral hriechy ľudí. On mal ňou udrieť tých ľudí. Namiesto udrenia ľudí, udrel tú skalú. A tá skalá, skrze pôsobenie Božie, priniesla spasenie, priniesla vodu hynúcim ľuďom. Priniesla život zomierajúcim ľuďom. A to je to, čo Boh urobil, tým že zobral Svoju súdnu palicu, a obtočil moje hriechy a tvoje hriechy okolo tejto palici, keď to malo udrieť nás; ale to udrelo Krista, že z neho vyplynuli vody, čo znamená "Duch". Vyšiel z Neho Duch Svätý, aby nám dal život. Teraz máme večný život. No, tou skalou bol Kristus. A teraz si chceme všimnúť ...

⁹³ Videl som tak veľa intelektuálnych kresieb, zobrazujúcich túto skalú. Nedávno som videl jednu z najkritickejších, kde bolo nakreslené, ako na vrchu kopca leží malá skalá. A Mojžiš mal udrieť túto skalú, a Izrael stál tam dole s hrnčkami, aby si nabrali vodu z malého pramienka, ktorý stekal dole po tejto skale. No, to je proste niečia predstava.

⁹⁴ Ale keď táto skalá vydala svoju vodu, tam bolo vyše dva milióny ľudí, pomimo volov, tiav a všetkého možného, ktorí pili z nej tú vodu vedrami. To bol mohutný prúd, ktorý tam z toho vychádzal!

95 Takto sa oni dnes snažia predstavovať Krista, Ducha Svätého. "To je len malé poffkanie." Vidíte, len toľko aby ste uverili, že je Boh. Nie!

96 To je veľké množstvo vody! Dávid povedal: "Môj pohár preteká!" To je proste mohutný prúd Ducha Svätého.

97 Ľudia sa toho boja. Niektorí hovoria: "No, ja sa trochu bojím, že budem robiť toto, alebo tamto, alebo že zijdem príliš hlboko. Môžem vám ukázať takého, ktorý zašiel príliš ďaleko." Ale nikdy neukážete na toho, ktorý neišiel dostatočne ďaleko, vidíte. Čo s týmito, ktorí neišli dostatočne ďaleko?

98 No, mali sme nejakých ľudí, ktorí zašli do telesnosti, a dostali sa na zlú stopu a (nie Boh, ale tí ľudia) pretože neboli dobre vedení a tak ďalej, to ich vyviedlo na zlú stopu a zašli do fanatizmu. A potom celý svet, diabol ukazuje na nich: "Vidíte to? Vidíte to?"

99 Dobré, dovoľte mi postaviť sa dnes ráno a ukázať naopak na tých, ktorých je desiatky miliónov krát viac, ktorý neurobili ani prvý krok. Čo s nimi? Vidíte, pozrite sa na ich stav. Pozrite sa dnes na niekoho, ako Eichman, s najvyšším ... Oni hovoria: "Letničníci sú neetickí a neohrabaní, a nie sú vzdelaní." a tak ďalej. Pozrite na Eichmana. Jeden z najvzdelanejších ľudí na svete a doviedol na smrť šesť miliónov detí a žien a mužov - šesť miliónov duší. Nechcete ukazovať na niekoho takéhoto.

100 Ale nejaký človek, ktorý možno nevie poriadne čítať, možno niektoré mená v Biblii vyslovuje nesprávne, alebo možno povedal niečo, alebo urobil niečo zle, alebo urobil nejakú chybu, noviny chcú všade o tom písať a hovoria: "Nedá sa im dôverovať."

101 Potom, ak sa tomuto nedá dôverovať, ako potom vzdelaniu - tým veciam a intelektuálom, ktorých dnes majú? Pozrite na Adolfa Hitlera. Pozrite sa dnes na tie svetové mozgy. Pozrite sa na nich! Staré porekadlo hovorí: "Čo je dobré pre jedného, je dobré aj pre druhého."

102 To hlavné čo musíte robiť, je byť schopní skrze Ducha Svätého rozdeliť čo je dobré a čo zlé, a uvážiť čo je dobré a čo zlé.

103 No, zistili sme, že táto Golgota, ktorú oni mali, a tie vody života vytryskli pre ľudí.

104 No, niektorí ľudia majú takú predstavu a myslia si, že celý Izrael sa napil, a potom nabalili ľavy a zapriahli kone a tak ďalej a zobrali svoje deti a putovali niekde ďalej, a tú skalú nechali tam striekať. To je omyl.

¹⁰⁵ Tá skala išla za nimi, a tá voda išla za nimi. V prvom Korint'anom, myslím že v desiatej kapitole a jedenásty verš, môžete to nájsť, že tá skala išla za Izraelom. Kdekoľvek oni od toho dňa išli, tá skala išla s nimi a tie vody išli za nimi.

¹⁰⁶ Aký nádherný príklad, nádherné miesto, ktorého sa môže veriaci dnes chytiť a stáť na ňom, keď vieme, že tá skala, ktorá raz bola udrená, tá voda, ktorá raz vytekla z Golgoty, ide s nami kdekoľvek sme. Ó! Netreba ísť naspäť na nejaké miesto a hovoriť: "No dobre, my sme tam predvčerom mali vodu." My dnes máme vodu, rovno tu, pretože tou skalou bol Kristus a Kristus je ten istý včera, dnes i naveky.

¹⁰⁷ Vidíte, tá skala išla za Izraelom. Oni neišli za tou skalou; ale tá skala išla za nimi. Amen. Izrael išiel svojou cestou. Oni mali robiť len jedno. A to držať správny smer, rovno do zaslúbenej zemi. A tá skala a tá voda išla za nimi. "... tá skala išla za nimi: ..." Prvá Korint'anom vám tak hovorí, desiaty kapitola. Je to tak. Tou skalou bol Kristus.

¹⁰⁸ Boh zobral súdy, ktoré mali byť vynesené nad tými ľuďmi a položil ich na Krista, a udrel Jeho. Všimli ste si, že od vtedy na tej skale bola štrbina? Tá skala mala štrbinu, tam kde ju Mojžiš udrel. A Kristus mal štrbinu. Keď bol udrený. "On bol ranený pre naše prestúpenia a jeho sinavicou sme boli uzdravení." Z toho života vychádzajú vody života, z čoho sa dnes tak radujeme!

¹⁰⁹ No, aby sme obdržali tento život ... pamätajte život Kristov zostáva s cirkvou. Haleluja! Och, keby sme si to mohli jasne uvedomiť za ďalších desať minút! Kristus neopúšťa cirkev. "Ja budem stále s vami, až do konca sveta." To ľudia opúšťajú Krista, Kristus neopúšťa ľudí. Ľudia Ho opúšťajú skrze svoju neveru. Oni opúšťajú Krista, Kristus neopúšťa ľudí.

¹¹⁰ Izrael opustil ten prameň, ten prameň neopustil Izrael, vidíte. Lebo Biblia jasne hovorí, že tá skala a voda išla za Izraelom. Išla za nimi! Kdekoľvek oni išli, tak aj ona.

¹¹¹ Ó, rád by som vzal dnes ráno, keby sme mali čas, prvú kapitolu Jozuu, kde On povedal: "Každé miesto na ktoré stupí tvoja noha, dal som vám. Kdekoľvek pôjdeš, Pán tvoj Boh je s tebou. Neboj sa žiadneho človeka. Buď smelý! Proste kdekoľvek stupí tvoja noha, Ja som práve tam s tebou, nezáleží kde to je." Boh ide s Jozuom.

¹¹² Ten istý Boh ide dnes ráno so Svojou cirkvou. Pime tam z tejto fontány. Kdekoľvek stupí tvoja noha, práve tam bude Boh s tebou, aby ťa zavlažil a dal ti život. "Stále budem s tebou, až do konca veku." Kristus ten istý včera, dnes i naveky. Zákony Božie.

¹¹³ Vy teraz poviete: "Potom, brat Branham, prečo potom nerobíme tie veci, ktoré by sme mali robiť. Ako to, že naše dary a všetko v cirkvi sa neprejavuje tak, ako by sa malo? Ako to, že naša cirkev nie je pozdvihnutá do pozícií, kde by mala byť?" Ľudia, v čase skúšok odpadajú, ako odpadali Izrael. Oni si myslia, že Boh ich opustil.

¹¹⁴ Ale, pamätajte, tá skala nikdy neopustila Izrael; Izrael opustil tú skalú. On zabudol, že tá skala je po celý čas s nimi. Ona bola presne tam, išla rovno s nimi do konca cesty. Ona išla za nimi. Nebola tak ďaleko, žeby ku nej nedošiel hlas. Nebola tak ďaleko, žeby tam nebolo počuť. Ani nebola tak ďaleko, žeby sa nedala vidieť.

¹¹⁵ A tak isto je Kristus dnes s cirkvou. Nie je tak ďaleko, že by nás nepočul. Niektorí z vás odpadli a urobili niečo, čo je zlé, a stratili tú radosť, a vaša voda vyschla. On je stále pri vás tak blízko, že môžete ku Nemu hovoriť. On ide za vami. On pozná každý váš pohyb a všetko čo robíte. On vás túži počuť, že Ho zavoláte na scénu.

¹¹⁶ A dnes toto veľké letničné hnutie, Boh čaká na vás, aby ste Ho zavolali na scénu. Nie ste tak ďaleko, žeby ku Nemu nedošiel váš hlas. Hoci sme urobili niečo zlé a zhrešili sme, a obrátili sme sa ku Nemu chrbtom a urobili sme veci, ktoré sme nemali urobiť, ale jednako On je s nami. Kristus povedal, že bude s nami.

¹¹⁷ Biblia povedala, že tie vody išli za deťmi Izraela. Keď dostali smäd, vedeli že voda je na blízku.

¹¹⁸ No, tieto veci sa riadia zákonom. Celý Boží systém je postavený pod zákon. Vezmime teraz ... Zastavme sa na chvíľu.

¹¹⁹ Vezmime svet. On sa krúti. Každých dvadsať štyri hodín urobí presnú otáčku, tak dokonale. Že ... Nikdy sme neboli schopní, so všetkou našou vedou, vyrobiť hodiny, ktoré by ukazovali stopercentný čas. Každé na čas, najlepšie hodiny, ktoré kedy vyrobili, po roku pôjdu dopredu alebo budú meškať mnoho minút. Ale svet nikdy nezmeškal, ale je tam presne na sekundu. Je to tak presné, že vedci dnes, astronómovia, vám môžu povedať, dvadsať rokov dopredu, úplne presne, kedy slnko a mesiac budú prechádzať okolo seba. Keď robí svoju dvadsať štyri hodinovú obrátku, a obieha po svojej obežnej dráhe vo svojom stanovenom čase, nezmešká ani tiknutie. Haleluja! Je to perfektné, pretože to sa riadi podľa Božieho zákona.

¹²⁰ Oni vedia presne, kedy nastane príliv, presne na minútu, pretože vedia kedy zájde mesiac. A Boh spravil, aby všetko fungovalo podľa zákona. A keď mesiac ide dole, odchádza s ním príliv. Keď mesiac vychádza hore, tu s ním prichádza príliv. A oni vedia presne, podľa

rytmu, kedy ten mesiac pôjde dole. Oni môžu zostaviť ročný kalendár na roky dopredu, a povedia vám na minútu, kedy ten príliv začne ustupovať. Skutočne, pretože to sa deje na základe, že mesiac vychádza, pretože to funguje podľa Božieho zákona.

¹²¹ Stál som jedného dňa pri Mičigénskom jazere. A prešiel som na druhú stranu do Veľkého jazera, cestou do Kanady, cez to veľké množstvo vody. A stál som tam a rozmýšľal som: "Koľko míľ je tu cez tento veľký prieplav?" A potom, keď som prešiel cez Mičigén ... či cez Veľké jazero, prišiel som do Mičigén, skoro tiež také isté množstvo vody. A tam, z Veľkého jazera do jazera Mičigén, z jazera Mičigén do jazera Ontária a Huron, a všetky tie jazerá spolu. Koľko miliárd a miliárd a miliárd, nespočítateľné množstvo barelov čerstvej vody leží v tých jazerách!

¹²² A tam v Nevade, a v Arizone, v Novom Mexiku, vo východnej Kalifornii, leží milióny akrov vyprahlej, spálenej zemi, ktorá je tak úrodná, že keby sa len tá voda dostala na túto zem, tento národ by mohol kŕmiť celý svet, nebolo by hladných ľudí, a mal by prebytok, ktorý by sypali do mora. Je to tak! Na tých miliónoch akrov by narástlo milióny ton zemiakov, a kapusty, a fazuli a šalátu a reďkovky a zeleru a uhoriek, a všetko ďalšie - narástlo by to na tej pôde. Ona len túži po vode.

¹²³ A tu hore je voda; a tu dole je pôda. Môžeme to teraz vidieť, a vieme že by to narástlo, pretože môže otestovať tú vodu a zistíme, že je čerstvá, a otestovať tú pôdu a zistíme, že je úrodná. No, všetky naše túžby, ktoré môžeme mať, to nikdy nedajú dokopy. Ale existuje zákon, a to je zákon príťažlivosti. No, ak by sme pracovali podľa príťažlivosti, mohli by sme zavlažiť každý kúsok tej zemi, zobrať tú vodu z tých jazier a zavlažiť to. Ale budeme sa musieť riadiť zákonom príťažlivosti. Naša túžba to nedokáže. náš krik to nedokáže. Naše volanie to nedokáže. Musíme postupovať podľa zákonov príťažlivosti, aby sme to tam dostali. Boh dáva všetko pod zákon.

¹²⁴ Tu, rozmýšľal som, neviem či som vám toto niekedy povedal alebo nie. Bol som dole v Ketucky poľovať na veveričky s bratom Woodom, asi pred rokom. A veveričky boli nejako vystrašené a tak sme išli domov za jedným človekom, opýtať sa ohľadne poľovania. Ten človek mal niekoľko akrov pôdy, a na tých akroch bolo veľa lesov. Ale brat Vood mi povedal, že ten človek je ateista, že je neveriaci. Povedal, že on ho pozná, či jeho otec, že ho pozná, že tam pôjde a opýta sa, či by mu dovolil tam poľovať.

¹²⁵ Prišli sme do dvora toho džentlmena. A on a ešte jeden človek,

obidvaja okolo sedemdesiat roční, sedeli pod jabloňou. A pán Wood išiel ku tomu človeku a opýtal sa: "Mohol by som u teba trochu poľovať?"

A on povedal: "Dobre," on povedal, "vporidku." Opýtal sa: "Ktorý Wood si ty? Ty si chlapec od Jima Wooda?"

On povedal: "Áno."

¹²⁶ On povedal: "Dobre, starý Jim bol čestný človek." a tak ďalej. Povedal: "Môžeš poľovať kdekoľvek chceš v mojich lesoch. Mám tu toľko stoviek akrov. Nech sa ti páči. Choď dole ku tým dieram, kdekoľvek chceš. Cíť sa ako doma."

¹²⁷ Ja som sedel v aute, pretože som si myslel, že kazateľ a neveriaci to spolu nebude dobre, keď sme išli prosiť o náklonnosť u nevriaceho.

¹²⁸ Ale potom, po chvíli brat Wood povedal: "Dobre, no, mám so sebou svojho pastora. Hádám na tom nebude nič zlého, keď pôjde so mnou?"

¹²⁹ A tento starý človek sa otočil na svojej palici, a povedal: "Wood, ty mi chceš povedať, že si klesol tak hlboko, že všade kde ideš, musíš mať so sebou kazateľa?"

¹³⁰ A tak myslel som si po tom, že bude lepšie keď vyjdem z auta. Tak som vyšiel z auta a chvíľu som sa rozprával s tým starým džentlmenom. A on mi veľmi rýchlo dal poznať, že nemá kazateľov v obľube, pretože si myslí, že hovoria o niečom o čom nič nevedia.

¹³¹ On povedal: "Oni len tárajú niečo o čom nič nevedia. No," povedal, "keď mi niekto niečo hovorí, chcem aby vedel o čom hovorí." No to je zdravý rozum. To je zdravý rozum. On povedal: "No, ak mi niekto niečo hovorí, nechcem aby mi hovoril hypotézy o tom, či tamtom, o čom nič nevie. Chcem aby hovoril niečo a vedel o čom hovorí.." No, to si vážim. Cenil som to u toho starého džentlmena.

¹³² A tak som povedal: "No, samozrejme, každý má právo na svoj vlastný názor."

¹³³ A on povedal: "Pred niekoľkými rokmi prišiel sem do kraju jeden kazateľ a mal tam v Actone zhromaždenie." A povedal: "Tento kazateľ, on bol tu cudzí v tomto kraji, povedal jeden večer jedenej panej, ktorá sedela v obecnstve: 'Ty máš vo vačku vreckovku. A nazývaš sa tak a tak. A tam na tom kopci býva tvoja chorá sestra, ktorá sa volá tak a tak. Zomiera na rakovinu žalúdka.' A povedal: 'Zober túto vreckovku a polož

ju na svoju sestru, a povedz jej, tak hovorí Pán, nezomrie ale bude žiť."

¹³⁴ On povedal: "Práve táto žena bola naša priateľka." A povedal: "Zobrali sme túto ženu ... či, túto vreckovku ... či, tohoto človeka ... prv túto osobu." On povedal: "Táto žena, moja žena a ja sme boli tam hore, to ráno a zobrali sme ... čakali sme na túto ženu. A ona bola tak zle, doktori sa jej dávno vzdali. Ona bola tak zle, že sme ju museli prenášať v plachte, dvíhať ju a klásť na misu, brať ju naspäť, obracať ju v plachte, bola tak zle." On povedal: "Jedného večera tam nastal krik, akoby ... ako keď niekto zomrie."

¹³⁵ To bol tam Ben s tou vreckovkou, zobral ju tam. Myslím, že si to bol ty, brat, však? To bol tam brat Ben, zobral tú vreckovku, pretože on tam priviedol tú ženu.

¹³⁶ A povedal: "Na druhý deň ráno ona jedla jablkový koláč!" A povedal: "Ona nie len že spravila svoju robotu, ale porobila i susedom, taká bola zdravá." On povedal: "No, často som rozmýšľal. Keby som niekedy stretol toho kazateľa - on vedel o čom hovoril -" povedal: "Rád by som sa s ním porozprával."

¹³⁷ Brat Wood sa na mňa pozrel, a ja som sa pozrel na neho. Stáli sme tam zamazaní a spotení, a špinaví, táborili sme v lesoch, a celí sme boli poffkaní od krvi z veвериčiek. A tak som povedal: "No, myslíte, že keby ste mohli stretnúť toho človeka, že by vám povedal ako to urobil?"

On povedal: "Áno, to som myslel."

Povedal som: "No, to je dobrá myšlienka."

¹³⁸ Jedol som jedno z jeho jablák. Sadali tam na ne osy, viete, na jeseň, v auguste. Tak mal som toto jablko a jedol som ho. A povedal som: "To je veľmi dobré jablko." Povedal som: "Ako dlho je tu ten strom?"

¹³⁹ "Ó," povedal, "zasadil som tam ten strom pred tridsiatimi, štyridsiatimi rokmi, alebo tak nejako."

¹⁴⁰ "Ahá." Povedal som: "Rád by som sa vás niečo opýtal." Povedal som: "Ako je to možné ... Vidím, že tie jablká opadávajú z toho stromu, a listy z neho opadávajú, a teraz je len polovica augusta." A povedal som: "A nebolo ani chladno. Nebol ani mráz ani nič, a predsa tie listy padajú z toho stromu. Prečo to je?"

On povedal: "šťava odišla zo stromu."

"Ó." Povedal som: "Kde odišla?"

On povedal: "Dole do koreňov."

A ja som povedal: "Ako dlho tam potom zostane?"

On povedal: "Do jari."

141 Povedal som: "Potom ona príde naspäť a prinesie nové listy, aby vám robili tieň, a nové jablká na jedenie?"

On povedal: "To je pravda. Presne tak."

142 Povedal som: "Dobre, chcem sa vás niečo opýtať, pane. Vy hovoríte o týchto ľuďoch, že oni nevedia o čom hovoria." Povedal som: "Môžete my vysvetliť, aká inteligencia robí to, že tá šťava odchádza z toho stromu? Ak by tam zostala cez zimu, strom by zomrel. [To by zabilo ten strom. Ten gén života je v tej šťave.]" Tak som povedal: "To by zabilo ten strom. Čo za inteligencia riadi to, že tá šťava odchádza z toho stromu, dole do koreňov, a zostáva tam až do jari, a potom znovu prichádza naspäť a prináša ďalšie jablká?" Povedal som: "Dajte do vedra vodu a postavte ho na stĺp, a dávajte pozor či v auguste pôjde na dno toho stĺpa a či sa na jar navráti." Povedal som: "Je nejaký zákon, je zákon prírody. Nejaká inteligencia ustanovila pravidlá tohoto zákona. A nie len to, ale tá istá inteligencia musí poháňať ten zákon, ona robí, že to ide dole do koreňov stromu a vracia sa naspäť."

On povedal. "Nikdy som o tom nerozmýšľal."

143 Povedal som: "Ak niekedy objavíte tú inteligenciu, ktorá spôsobuje, že tá šťava odchádza z konárov toho stromu do koreňov a pracia sa naspäť, to je tá istá inteligencia, ktorá mi povedala tam v ten večer: 'Chod' a polož tú vreckovku na tú ženu.'"

On povedal: "A ty si ten kazateľ?"

Povedal som: "Áno, pane, uhádli ste."

144 Minulý rok som tam bol (on zomrel), a keď jeho vdova sedela vo verande, bielila jablká, z toho istého stromu, brat ... Prv nás chceli vyhnať, nevedeli kto sme. A ja som tam išiel a povedal jej o tom, že sme mali od neho povolenie, a povedal som jej o tom. Povedala: "Prv ako zomrel, v plnosti vyznal Krista."

145 Vidíte, čo spôsobuje, že ten strom, aká inteligencia robí, že to steká dole? To je zákon. To je zákon, ktorého pravidlá ustanovil Boh. A ten zákon je Božím zákonom, a on sa bude starať o svoje veci. Amen!

146 Viete, nestarám sa o to, koľko kričíte a hovoríte: "Teraz to nebude ... slnko toto leto už nebude svietiť," ono aj tak bude svietiť. Koľko

budete hovoriť: "Nedovoliť aby prišla noc," ona aj tak príde - pretože táto vec, na ktorej žijeme, ktorú nazývame svet je riadená Božím zákonom.

¹⁴⁷ No, bratia a sestry, chcem sa vás niečo opýtať. Potom, keď sme znovu zrodení z Ducha Božieho ... Boh nie je miestami malý a slabý, a miestami veľký a silný - On je všetko spolu Boh! A ak ste mali v sebe dosť Boha, hoci len tieň, to je dostatočná moc, na stvorenie novej zemi. To je dosť moci, urobiť nový mesiac a nový systém. To je Boh, a to má moc! A práve teraz, každý veriaci tu má večný život, ktorým je Boží Duch vo vás - dosť moci, ktorá vzkriesi mŕtveho, ktorá uzdraví chorého, ktorá ustaví obežné dráhy. Ale je to kontrolované zákonom. Ten Duch, ktorý je vo vás, vy ste synovia a dcéry Božie. Ten istý Duch, ktorého máte v sebe, vás vzbudí v deň vzkriesenia.

¹⁴⁸ Ježiš, keď bol tu na zemi, keď zomrel, Jeho duša zostúpila do pekla a kázal duchom, ktoré boli v žalári, dušiam vo vezení, ktoré nečinili pokánie, keď vyčkávala Božia zhovievavosť za dní Noeho. Jeho telo išlo do hrobu. Ale prv ako zomrel, poručil Svojho Ducha do rúk Božích. Jeho Duch išiel ku Bohu, Jeho duša odišla do pekla, a Jeho telo odišlo do hrobu. A Ježišovi bolo zabránené vstať z mŕtvych, až kým sa nevyplnilo Písmo. On nemohol prísť naspäť, pretože On musel zostať v hrobe tri dni a tri noci. Ale keď sa Písmo celkom vyplnilo, táto zápora bola odstránená; Jeho Duch zostúpil na Jeho dušu, Jeho duša do Jeho tela, a On znovu vstal.

¹⁴⁹ A keď my zomrieme, naše duše idú pod oltár Boží, kde som mal možnosť vidieť to, raz ráno pred niekoľkými dňami, ako viete, vo videní, Biblia hovorí o našom duchu, že pôjde ku Bohu, ktorý ho dal, a naše telá sa vrátia do prachu zeme. Ale jedného dňa, keď sa vyplní Písmo, náš duch bude vypustený od Boha, vezme dušu, a duša vojde do tela. A tá moc, ktorá nás vzkriesi je práve teraz v nás! My sme teraz v nebeských miestach. My sme teraz v moci zmŕtvychvstania.

¹⁵⁰ Keby na to nebol zákon, synovia a dcéry Božie by si tu stvorili svet a odišli by si naň žiť vlastný život. Vy máte v sebe tú moc, aby ste to urobili. Ak máte v sebe tieň Božej moci, máte moc, aby ste to urobili - Boh je všemohúci. Rozumiete čo chcem povedať? Moc, ktorá je vo vás, urobí ... Mohli by ste vypovedať slovo, na ktoré by povstal svet, a ísť a žiť si na ňom. Haleluja! Tu to máte.

¹⁵¹ To je moc, ktorá je dnes v cirkvi, ale ona je ovládaná zákonom. A ten zákon, to nie je dodržiavanie hromady prikázaní. To je zákon viery. Ježiš povedal: "Všetko je možné tým, ktorí veria." A ak môžete veriť tomu, do čohokoľvek bude Boh viesť vašu dušu, aby ste tomu verili, je

to vaše. Každé miesto na ktoré vierou môžete položiť svoju nohu, vám Boh dáva. Amen! Je to vaše, zoberte si to, ak môžete nájsť jen kľúč ku tomuto zákonu viery, ten vám to otvorí. Rozumiete čo chcem povedať? Táto moc je ovládaná ... Keď si syn Boží, dcéra Božia, to ťa nikdy neopúšťa. To je po celý čas s tebou. Ale, tvoja viera odstupuje od toho, ale to tam stále je. Haleluja!

¹⁵² Keď si spasený, Boh ti dáva vieru, aby si sa pozdvihol zo špiny zeme. Tvoja viera víťazí nad vecami tohoto sveta. Čo je tvoja viera? Tvoja viera v ten skutok, ktorý Boh v tebe vykonal, aby ťa urobil synom Božím. Prestávaš klamať, prestávaš kradnúť, prestávaš piť, pretože tvoja viera ťa dvíha ponad to. Amen. Ak to nerobíš, nemáš žiadnu vieru. "A skrze vieru ste spasení a to z milosti."

¹⁵³ Koľko prejavíte viery, toľko môžete mať moci, pretože vo vás prebýva moc, stvoríť nebesia i zem. Boh prebýva vo vás, vy ste synovia a dcéry Božie. Amen. Tu to máte. Ale, to je vaša viera. Ježiš povedal: "Nech sa ti stane podľa tvojej viery. Ak môžeš veriť, všetko je možné. Amen, vám hovorím, ak povieťe tomuto vrchu: 'Pohni sa' a nebudete pochybovať ale budete veriť tomu čo ste povedali ..."

¹⁵⁴ Potom akými ľuďmi máme byť, majúť vieru v tohoto veľkého vykupujúceho Krista, ktorý žije v nás, v túto udrenú skalú, ktorá nikdy neopúšťa cirkev? "Ja som stále s vami, až do konca sveta." večná prítomnosť toho veľkého gejízu spasenia a moci, ktorá vytekla z Golgoty do cirkvi; večná prítomnosť živého Boha, veľká tečúca, udrená skala, ktorá ide s nami na našej ceste.

¹⁵⁵ Izrael stratil svoju vieru. Oni opustili ten chodník. Začali túžiť po hrncoch s mäsom. Keby stáli vo viere a verili, že Boh ich dovedie do tej zeme, nič by ich nezastavilo. Oni už otvorili moria, oni udreli pliahami svojich nepriateľov, oni ukrižovali svojich nepriateľov za sebou, a prešli do tej zemi, a stále nemohli mať vieru, aby išli ďalej do zaslúbenia.

¹⁵⁶ Józua a Káleb mali tú vieru. Oni povedali: "My sme viac ako schopní zvíťaziť nad všetkým, čo sa postaví pred nás."

¹⁵⁷ V tomto má cirkev problém. My môžeme zvíťaziť nad každou chorobou. My máme v sebe tú moc. My sme synovia a dcéry Božie, nič nemôže pred nami obstať. Jediné čo On chce, je nájsť niekoho, kto bude tomu veriť, kto bude veriť tomu, čo Boh už pre vás urobil. Nie budeme; teraz sme! A živá prítomnosť Ducha je s nami. Amen! No prosím.

¹⁵⁸ To som mal na mysli, keď som dnes ráno ohlásil túto tému, stále prítomná voda zo skaly. Stále prítomná voda zo skaly je práve teraz tu,

tá stále prítomná voda z tej udrenej skaly na Golgote. Keď ten Duch Svätý vyšiel z Neho na Golgote, a prišiel naspäť na cirkev v deň letníc, ten istý Duch Svätý je dnes ráno prítomný, a dáva nám zaslúbenie.

¹⁵⁹ A preto, keď idem ku chorým ľuďom, keď ma On tam poveril, verím tomu - Boh tak povedal! Takto prichádzajú videnia. Boh to zaslúbil! Boh nemôže klamať!

¹⁶⁰ Verte tomu! Musíte tomu veriť. Musí tam byť niečo, čo otvorí ten príklop, otvorí tú vec a dá vám vojsť do toho. To čo dnes potrebujeme, to nie je modliť sa o viacej moci. Máte dosť moci, aby ste stvorili novú zem. To čo potrebujete je viera, aby ste mohli používať tú moc. To čo potrebujete je ovládať ten život, a žiť takým bohabojným životom, že keď prosíte Boha o niečo, viete! Máme pri tom dôveru v Boha. Vieme, že keď zachováme Jeho prikázania On nám neodoprie žiadnu dobrú vec - keď chodíme s Ním. Boh chodí s nami. Ó!

¹⁶¹ Oni mali robiť len jedno. Oni mali robiť len jedno, a to udržiavať správny kurz. Nie motať sa sem a tam; ale udržiavať kurz. Cirkev má robiť jedno, udržiavať kurz. Oni mali ohnivý stĺp, oni sa museli riadiť podľa neho. Nasledovať ten ohnivý stĺp, to bolo to čo ich viedlo. Ten ohnivý stĺp, to bol ich objekt, ktorý mohli vidieť. Oni ho videli účinkovať cez Mojžiša, a vedeli, že on je vodca.

¹⁶² My dnes máme Slovo. My nasledujeme Slovo. A vidíme Slovo účinkovať vo veriacich, a vieme, že potom je to tak. Boh spoluúčinkuje s nami, potvrdzuje to Slovo tým, že ho nasledujú znamenia! My zostávame pri Slove. Slovo prináša výsledky.

¹⁶³ Oni zostávali s Mojžišom, pretože ... Ten ohnivý stĺp - Mojžiš ho nasledoval, a oni išli za ním. Keď sa oni začali stavať proti Mojžišovi, a reptáť proti Bohu a proti Mojžišovi, blúdili z jednej strany na druhú. Prišli problémy. Skutočne.

¹⁶⁴ My stojíme pri Slove, a Slovo produkuje znamenia. Ježiš povedal: "Tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorý veria Slovu." Vidíte, to zostáva pri ... Stojíte pri Slove a Slovo produkuje znamenia.

¹⁶⁵ Ale, Mojžiš, čo on robil? Oni zablúdili, a čo urobili? Zablúdili z cesty a stratili svoju dodávku vody.

¹⁶⁶ Myslím, že to je to, čo urobila dnes cirkev. Zablúdila z cesty Písma. Odišli do izmov. Odišli do malých vecí, ktoré nemali robiť. Prijali veci. Prijali veci, ako apoštolské vyznanie. Kde to nájdete v Biblii? Oni prijali katechizmy, ktoré čítajú. Prijali denominácie, namiesto prežitia. Prijali potrasenie rúk, namiesto prežitia znovuzrodenia. Prijali poffkanie,

namiesto vodného krstu. Prijali zlú formu: "Otec, Syn a Duch Svätý," keď také niečo v Biblii nieto. Biblia povedala: "Vo meno Ježiša Krista." Je len jedno čo treba urobiť, ak chcete tú istú vodu. Poďte znovu naspäť na tú cestu. Vráťte sa do ... On neodišiel; On je stále tu. Vy namiesto Krista, prijímate vyznania. Blúdite do svárov.

¹⁶⁷ Jeden povedal: "Dobre, ja som metodista." Druhý hovorí: "Ja som baptista." To potom ukazuje, že nie si kresťan. My sme Kristovi! My patríme Jemu. Vy hovoríte: "Dobre, ja som baptista?" Ak si len to, potom nie si Kristov, si baptista. Vy hovoríte: "Dobre, ja som letničný." Ak si len letničný podľa denominácie, to je všetko čo si.

¹⁶⁸ Ale, ak máš letničné prežitie ... A letničné slovo prinesie letničné prežitie. Nasleduj to isté, čo nasledovali tí učeníci, zostaň tam, až kým nebudeš naplnený Duchom Svätým.

¹⁶⁹ A potom ak to, čo dostávaš, nesúhlasí so Slovom, ten duch v tebe nesúhlasí s tým čo hovorí Slovo, potom to nie je Duch Svätý. To je diabol, ktorý napodobuje Ducha Svätého. Vidíte kde sme sa pri tom dostali? "Ó, niektorí z nás hovorili v jazykoch. Vykríkovali sme od radosti a iné takéto veci." A zapierali všetky tieto ostatné veci. Nechali sme, že do cirkvi vošlo všetko možné, čo nebolo v Písme. Kde sme sa dnes dostali? Znovu sme prišli na ďalšiu púšť, do vyschnutej organizácii. Urobili sme organizáciu a stratili sme vodu. To je presne to čo urobili letniční. Keď sa to začalo organizovať, začalo to kaziť obecenstvo, a začali hovoriť: "No, dobre, nebudeme mať spoločenstvo, ak tento verí tomuto."

¹⁷⁰ Chodte ďalej, vydržte s ním až príde do Slova pravdy, do poznania pravdy. Čokoľvek to je, nech to trvá, aj tak. Len ďalej, buďte bratia.

¹⁷¹ Ale, och, my sme sa museli zorganizovať a hovoríme: "Dobre, pretože nie si jednotár, pretože nie si dvojčiar, alebo trojčiar, alebo takýto, nechceme mať s tebou obecenstvo." Potom, keď to robíme, čo robíme? Sami seba privádzame znovu rovno naspäť do púšti. Je to tak.

¹⁷² Ale pamätajte, keď Izrael zblúdil z cesty, stratil kurz do zaslúbenej zemi, tá skala ich neopustila - ona zostávala presne tam. Tak isto tá voda. Tak isto Duch Svätý zostáva rovno tam. Nemusíme o tom pochybovať.

¹⁷³ No, Boh nás tu učí veľkú vec. Boh nás tu učí lekciu. Kristus bol udrený raz, dávajúc nám letničné prežitie, raz navždy. A keď tá skala bola udrená, ona nemusela byť znovu udrená. Ona bola udrená len raz.

¹⁷⁴ Mojžiš urobil chybu, tým že ju udrél druhý krát, ukazujúc tým slabosť svojej viery v zmierenie. Ale keď Kristus bol raz udrený, On vôbec nemusel byť znovu udrený. No, čo Mojžiš robil? Mojžiš zakladal niečo nové, snažil sa urobiť nejakú novú vec.

¹⁷⁵ A takto to urobili dnes naši klerikovia. Oni sa snažili robiť niečo nové. "My utvoríme *Zbory Božie*." "My utvoríme *Letničnú Cirkev Božiu*. My utvoríme *Generálny Koncil*." "My sa staneme *týmto, tým alebo tamtým*." To Boh nerobil. To nebola Jeho myšlienka.

¹⁷⁶ Kristus bol udrený raz. To je originálne prežitie. To je originálny spôsob. V deň letníc Peter povedal: "Čiňte pokánie, každý jeden z vás, a dajte sa pokrstiť vo meno Ježiša Krista."

¹⁷⁷ My frkame v mene Otca, Syna, a Ducha Svätého, podávame na to rôzne vyznania a všetko možné. Keď opúšťame Slovo, nie divu že nemôžeme nikde dôjsť.

¹⁷⁸ Boh nás učí lekciu. Mojžiš nemal povedať: "No teraz tu začneme niečo nové a zorganizujeme sa a urobíme katolícku cirkev." (To je to prvé čo oni urobili.) Nie. Potom po nejakom čase: "Dobre, urobíme z toho niečo nové, urobíme luteránov." Potom prišli anglikáni, a potom baptisti a ďalej. Cambeliti, a Cirkev Kristova, a antikrist, a všetko ďalšie. Vidíte, oni všetci začali vystupovať, jeden za druhým, jeden za druhým, robili denominácie a organizácie. To nebolo to. Vidíte čo robia? Oni znovu udierajú tú skalú, aby začali niečo nové. Nepotrebuje novú náuku.

¹⁷⁹ Každý človek v Biblii bol pokrstený vo meno Ježiša Krista. Každý človek v Biblii, ktorý mal Ducha Svätého prichádzal Božou cestou, presne tou cestou, ktorú Boh uviedol na začiatku. Oni robili to isté. Oni mali to isté prežitie. Nasledovali ich tie isté znamenia, nasledovali ich tie isté skutky. Prečo? Oni žili z tej skaly. Oni mali tú istú vodu.

¹⁸⁰ A dnes, dôvod, prečo máme tak veľa vyznaní a denominácií je ten, že sme začali niečo nové. My nepotrebuje nič nové. Chodte naspäť!

¹⁸¹ Mojžiš nemal znovu udrieť tú skalú, nemal začať niečo nové. On im mal kázať tú originálnu skalú. Ó, dúfam že tomu rozumiete. Mojžiš mal hovoriť o tej originálnej udrenej skale, nie snažiť sa ju znovu udrieť. Nie snažiť sa začať niečo nové, ale prehovoriť ku tej starej veci.

¹⁸² Bože, pomôž mi, ak zomriem ako žobrák za kazateľňou, ja budem kázať tú originálnu skalú! Budem kázať to originálne prežitie. Budem kázať to originálne Písmo, ktoré im dalo krst Duchom Svätým:

"Čiňte pokánie, každý jeden z vás, a dajte sa pokrstiť vo meno Ježiša Krista na odpustenie hriechov, a prijmete dar Ducha Svätého." Tá stále prítomná vytekajúca voda zo skaly je stále s nami. Ona prinesie to isté. Ona prinesie videnia. Ona prinesie uzdravenia. Ona prinesie proroctvá. Ona prinesie všetko, čo oni robili.

¹⁸³ Keď sa Izrael dostal znovu naspäť do Písma, a prišiel naspäť na tú cestu, oni vošli do zaslúbenej zemi, ale trvalo im to štyridsať rokov.

¹⁸⁴ Letniční blúdia po púšti už asi štyridsať, päťdesiat rokov. Podťe naspäť ku tej skale! Je na dohľad. Tu to je, napísané rovno tu v Slove. Duch Svätý je tu, činiaci tie isté veci, ktoré On vždy činil, tak tá stále prítomná voda je tu. Len podťe naspäť do toho, podťe naspäť do toho prvotného, do originálu. Ako to bolo v tom origináli?

¹⁸⁵ "Dobre, oni si potriasli ruky s kazateľom." Nič takého. "Boli pokrstení vo meno Otca, Syna a Ducha Svätého." Nie je nič také. Nikde v Biblii nie sú ľudia, ani tristo rokov po Biblii, ktorí by boli pokrstení vo meno Otca, Syna a Ducha Svätého. To je katolícke vyznanie, nie Biblická náuka, vidíte.

¹⁸⁶ Oni mali Ducha Svätého. Tieto znamenia nasledovali tých, ktorí verili. Dnes sa to znovu bude diať. Tá skala je presne tak isto živá, ako vždy bola, tá udrená skala.

¹⁸⁷ Nehovorme: "Dobre, príd teraz sem a pripoj sa ku našej letničnej cirkvi, vstúp do našich letničných kruhov." "Nie, príd sem a pripoj sa ku Baptistom, alebo Metodistom, alebo Presbyteriánom, alebo Katolíkom." Čo to je? To je udieranie znovu tej skaly, snaha začať niečo nové.

¹⁸⁸ Povedz im: "Čiňte pokánie, a dajte sa pokrstiť vo meno Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov, a tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria." Tam ste znovu na tej ceste, naspäť pri tej istej vode. Tá istá voda, dá to isté osvieženie. Dá ten istý bič na telo. Dá tú istú očišťujúcu moc. Dá tú istú uzdravujúcu moc. Bude robiť to isté, čo vtedy, ak sa len dostaneme naspäť do toho istého Ducha.

¹⁸⁹ Život vo viniči zrodí hrozno. Ak ho zrodil minulý rok, tento rok zrodí to isté. To je Boží zákon. Zákon Boží je, že ak je toto vinič, nechajte ho na pokoji, on zrodí hrozno. Môžete ho krížiť s niečím iným, ale nechajte ho potom na pokoji a ono sa znovu navráti ku tomu istému hroznu.

¹⁹⁰ Tak my sme skrížili cirkev s letničnou náukou, s baptistickou, s metodistickou, s presbyteriánskou, s anglikánskou a so všetkými možnými izmami. Prečo to nenecháte na pokoji? Podťe naspäť do

viniča, to sa navráti do tej istej moci. Amen! Amen! To sa mi páči.

¹⁹¹ Zčať niečo nové, to isté, čo sme urobili. Nie snažiť sa ukázať svoju autoritu. "Dr. Taký a taký je zakladateľ veľkej tej a tej cirkvi a toho a toho." To nebolo to.

¹⁹² To je to, čo povedal Mojžiš: "Ja im ukážem, čo dokážem. Ja ju aj tak vyvediem!" On ju udrel, ona nevyšla, znovu skríkol. "Ukážem vám, čo ja dokážem." Boh sa s ním za to poráta.

193. Nemyslíte si ... ak sa len držíte nejakej denominácii, Boh sa za to s vami poráta. To je celkom isté. Ty musíš prísť naspäť do toho originálu. Pod' naspäť.

¹⁹⁴ Ak hovoríte ľuďom, nehovorte im: "Pod'ťe a pripojte sa ku našej cirkvi. Prijmite naše vyznanie." Vráťte sa a čiňte pokánie, a dajte sa pokrstiť vo meno Ježiša Krista na odpustenie hriechov, a prijmete dar Ducha Svätého, ak je vaše srdce v poriadku. A veriacich budú nasledovať tieto znamenia. Tú skupinu veriacich, tieto znamenia pôjdu s nimi. Prečo? Tá skala, tá udrená skala a Jeho vody života, ktoré vyvierajú, produkujú to isté, čo On robil tam vtedy. Tomu sa nedá zabrániť. Ó, tak veru.

¹⁹⁵ My sa chceme predviesť a povedať: "My sme metodisti a baptisti."

¹⁹⁶ Hovor len ku tej Skale, On je stále prítomný. Nesnaž sa ku nej pripojiť. "Musel som sa tu ku nej pripojiť." Nesnaž sa ku nej pripojiť. Ty sa nemôžeš ku nej pripojiť, to je jedna istá vec. Môžeš sa pripojiť ku metodistom, môžeš sa pripojiť ku baptistom, môžeš sa pripojiť ku letničným, môžeš sa pripojiť ku anglikánom; ale ku tomuto sa nemôžeš pripojiť. Nie. Musíš byť tým naplnený. Nepripájaj sa ku tomu; buď tým proste naplnený. To je všetko. To znamená naplnený čím? Naplnený mocou, naplnený Duchom, naplnený životom, naplnený radosťou, pokojom, trpezlivosťou, láskavosťou, dobrotou, mocou Ducha Svätého v tvojom živote, lebo tá ustavičná prítomnosť je tu. Pamätaj ...

Musím končiť, lebo je už neskoro.

¹⁹⁷ Ale, pamätaj, tá skala ich nikdy neopustila. Ona ich nikdy neopustila. A Kristus nikdy neopustí nás. Kristus povedal: "Ja budem stále s vami, až do konca sveta." Je to tak? A tá skala zostávala s nimi na celej ceste od Horebu po Nebo. Ona bola s nimi. Išli dole ku Jordánu, ona tam stále bola. Ó Bože, ja ju chcem vidieť pri Jordáne.

¹⁹⁸ Mojžiš, keď on bol pri Jordáne, tá skala bola s ním na celej tej ceste. A on stál tam hore, díval sa dole na tú hromadu ľudí, ktorí

odpadávali a odchádzali od Boha. Jeho srdce túžilo za nimi. A on sa pozeral za Jordán. On tam bol pri Jordáne. Hovorím o tom duchovnom Jordáne. On tam stál, prichádzala smrť, ale on sa pozrel, tam vedľa neho ležala tá skala. On len vystúpil na tú skalú, a prišli anjeli a odniesli ho preč.

¹⁹⁹ Ja ťa nezanechám, ani ťa neopustím." Nezáleží na tom, aký nastane ťažký čas, ako zostarneme, akou smrťou zomrieme, pamätajte, tá skala bude tam pri Jordáne. Ona nikdy neodíde ani nás nezanechá. Pamätajte len na to. Tá stále prítomná voda z tej skaly bude s nami po celý život, a tiež aj pri Jordáne.

²⁰⁰ Skloňme svoje hlavy. [Nejaký brat z obecnstva prináša posolstvo v prococtve.]

²⁰¹ Zatiaľ čo sa ten Duch pohybuje medzi nami, zatiaľ čo sa Duch Boží pohybuje medzi nami, či sú tu dnes ráno takí, ktorí nepoznajú Krista, a nepriblížili ste sa nikdy ku tej skale, nie ste s ňou dnes ráno zadobre? Ale viete, že ona je prítomná. Pozrite ako všade pôsobí, vidíte Ho, ako sa okolo pohybuje, vidíte ako to vanie na ľudí. To je tá ustavičná prítomnosť tej vody. To je spasenie. To je Duch, ktorý robí, že ich poháre pretekajú, že už ďalej nedokážu byť potichu, niečo musí vytiecť. A vy Ho nepoznáte, či by ste zodvihli svoje ruky a povedali: "Modli sa za mňa, brat Branham. Ja Ho chcem teraz poznať. A ja chcem s Ním hovoriť, a ja Ho chcem poznať v plnosti Jeho Ducha. Ja chcem vedieť, že On je hneď pri mne, po celý čas. Verím že je, ale chcem s Ním byť zadobre. Som smädný, som hladný po Bohu. Chcem Ho lepšie poznať"?

²⁰² Nech ťa Boh žehná. Nech ťa Boh žehná. Teba, brat. Teba, áno, tam vzadu. Tu teba, pani, áno. Áno, pani. Vidíme vaše ruky, a Boh ich vidí. Nech ťa Boh žehná, mladý muž. Nech ťa Boh žehná. Teba, pani. Amen. Nech ťa Boh žehná. Nech ťa Boh žehná, sestra. Ďalší teraz, v tejto tichej chvíli. Nech ťa Boh žehná, tam vzadu, mladý človek.

²⁰³ Myslite na to. Myslite na to, na tú ustavičnú prítomnosť vody zo skaly. Ten istý Duch, ktorého On vypustil, keď skríkol, tam vtedy v deň súdu nad Ním, keď On vzal náš súd - a Božia palica hnevu udrela na Neho, a vaše hriechy boli zavinuté v tej palici, a ona udrela Jeho, a vytriskla z Neho krv a voda - On povedal: "Otče, do Tvojich rúk porúčam Svojho Ducha." Potom na deň letníc on prišiel, aby išiel s nami po tej ceste. A on je teraz tak blízko.

²⁰⁴ Keď odídete od toho, ďaleko od domu, povedzte: "Pane, idem domov." Zatiaľ čo spievame toto, ak by ste chceli vystúpiť sem ku oltáru

a odovzdať znovu svoju dušu Kristovi ... Amen.

Blúdil som ďaleko od Boha (pomimo cesty) Teraz prichádzam domov; Dlhو som chodil po chodníku nevery, Pane, prichádzam domov. Prichádzam domov, prichádzam domov, Koniec s blúdením; Otvor doširoka Svoje ramená lásky, Teraz, Pane, prichádzam domov.

²⁰⁵ [Brat Branham hmká "Pane, prichádzam domov."]

²⁰⁶ Traja malí chlapci práve vystúpili, veľmi rýchlo, majú v očiach slzy, a kľakli si tu dole pri oltári. Samozrejme je im odpustené. Bolo im odpustené ešte skôr, ako opustili svoje miesto, keď sa spamätala ich malá myseľ. Oni len vystúpili, aby tu pokľakli, aby dali vedieť tým ľuďom na ktorej strane od teraz stoja.

²⁰⁷ Možno by boli nejaký starší ľudia, ktorí by toto radi urobili, len takto kľakli a povedali: "Pane, blúdil som ďaleko od tej cesty. Mal som toľko pochybností a niekedy som sa zatúlal a upadol do hriechu. Chcem prísť naspäť prv ako bude príliš neskoro. Bože, rád by som prišiel. Skutočne rád prídem a pokľaknem."

²⁰⁸ No, je to zvláštne, tri malé dievčatá približne tak isto veľké, vystúpili, pokľakli.

²⁰⁹ Myslím, že jedna z nich je malé dievča, ktoré práve dostalo domov malého bračeka. Jedného dňa som povedal ... Pani Woodová prišla a povedala mi, povedala, že táto sestra ide do nemocnice, že bude mať dieťa. Duch Svätý povedal: "Chod' povedz im, že to bude chlapec." Keď sa narodilo, bol to chlapec.

²¹⁰ Zdá sa, že toto je ráno pre deti, tí malí prichádzajú z hodiny od sestry Arnoldovej, odovzdávajú svoje životy. Celý oltár po mojej pravej strane je plný malých detí. Bolo by to pekné, keby sme zaspievali pieseň, pri oltári, tým ostatným ľuďom (či nie?), dospelým.

Pane ja teraz prichádzam domov.

²¹¹ [Brat Branham hovorí s deťmi pri oltári.]

Prichádzam domov, Prichádzam domov, Koniec blúdenia; Otvor naširoko Svoje ramená lásky, Pane prichádzam domov.

Som unavený z hriechu a blúdenia, Pane, Teraz prichádzam domov; Budem spoliehať na Tvoju lásku, veriť Tvojmu Slovu Teraz prichádzam domov.

Prichádzam domov, prichádzam domov, Koniec blúdenia; Otvor naširoko Svoje ramená lásky, Pane prichádzam domov.

212 Skloňme na chvíľu svoje hlavy a pomodlime sa za týchto malých.

213 Nebeský Otče, ak bude nejaké zajtra, ak Ježiš bude predlievať ďalších desať alebo pätnásť rokov, títo budú chlapi a dievčatá, ktorí budú niesť toto posolstvo ďalej tým ďalším generáciám, ktoré prídu. Nepochybujem, Pane, nech po všetky dni svojho života budú pamätať na príchod ku tomuto oltáru. Oni sú malé klenoty, Pane. Ich mladé a nežné srdcia sú dnes ráno presvedčené. Ani nepočuli celé to posolstvo, práve prišli z tej miestnosti, kde počúvali vyučovanie našej sestry Arnoldovej, prišli tu okolo oltára, odovzdávajúc Ti svoje životy.

214 No, Otče, ja som práve hovoril, že v nás prebýva Duch Svätý. A tento Duch Svätý, viera s týmto Duchom, robí všetko. A verím, že práve v tejto hodine, si odpustil každý hriech, ktorý spáchali. A prosím Ťa, so všetkou vierou, ktorá je v mojom srdci, aby si zachovával ich malé životy na tej ceste. Nech oni nikdy nevybočia z tej cesty.

215 Toto je skutočne zvláštna vec. Duch povedal dnes ráno, že budeme vidieť niečo zvláštne. Bože, ak si prestal jednať s tými inými, vezmi malé deti. Ako dnes ráno pri tej výzve ku oltáru, nie je tu jedného dospelého, ale prišla celá skupina malých detí. A predsa, s týmto veľkým posolstvom, ťažko zrozumiteľným ešte i dospelým, ale tie deti zachytili Ducha z toho. Ďakujeme Ti za nich, Otče. Dávam ich Tebe, ako Tvoj sluha, ako trofej tohoto zhromaždenia, na pamäť, že tá ustavičná prítomnosť vody života pôjde s nimi pokiaľ budú žiť. Nech majú teraz vieru v toto čo sa deje, v Boha, ktorý ich potiahol zo sedadla a poslal ich sem, nech môžu mať vieru v toho Boha po všetky dni svojho života. Nech ich malí duchovia zostanú prinesení ku Tebe v dni ich smrti, prinesení naspäť do ich tela v deň zmŕtvychvstania. Oni sú Tvoji, Otče. Dávame ich Tebe v mene Ježiša.

216 Kým máme sklonené svoje hlavy, chcem sa opýtať všetkých týchto malých detí pri oltári, ktorí veríte, že Ježiš je váš Spasiteľ a ten, ktorý vám povedal tam v obecenstve, aby ste prišli sem a kľakli si okolo tohoto oltára: "Veríte, že Ježiš vás miluje a odpúšťa vám váš hriech?" Chcem aby ste všetci vstali a obrátili sa do obecenstva. Takto môžete povedať ľuďom, že veríte, že Ježiš vás spasil. Vstaňte teraz, dobre, a obráťte sa ku obecenstvu. Vy všetci malý chlapi a dievčatá, ktorý milujete Ježiša, vstaňte a obráťte sa tam ku zhromaždeniu, každý z vás.

217 A čo je s vami dievčatá tu vpredu? Veríte? Milujete Ježiša? Tieto malé dievčatá tu, milujte Ježiša z celého svojho srdca? Milujete? Milujete Ho? Ty Ho tiež miluješ, zlatičko? Postavte sa tu, nech ľudia vedia, že milujete Ježiša. Nech vás Boh žehná.

²¹⁸ A teraz sa takto otočte a zaspievajte týmto ľuďom prv ako odídete: "Ježiš ma miluje, ja to viem. Biblia mi tak hovorí." Viete? Zodvihnite len teraz svoje ruky, keď to spievame. Dobre, spievajme.

Ježiš ma miluje, ja to viem; Lebo Biblia mi to tak hovorí; Deti patria Jemu, Oni sú slabé, ale On je mocný.

²¹⁹ A teraz dajte hore svoje ruky, keď to spievame. Poďme, všetci spolu.

Áno, Ježiš ma miluje, Áno, Ježiš ma miluje, Áno, Ježiš ma miluje, Biblia mi tak hovorí.

²²⁰ A teraz všetci opakujte za mnou. Verím, že Ježiš Kristus je Syn Boží. Dnes Ho prijímam ako svojho osobného Spasiteľa. Od tohoto dňa Ho budem milovať a slúžiť Mu. Amen.

²²¹ [Nejaký brat v zhromaždení hovorí: "Brat Branham, mám teraz na srdci štyri deti. Pomodlíš sa prosím za ne?"] Samozrejme, brat Ben.

²²² Nebeský Otče, tento muž vidí prichádzať ku Kristovi iné malé deti, a on kričí ako otec, za svoje vlastné deti. A Duch, ktorý priviedol tieto deti ku oltáru, nech ten istý Duch spasí jeho deti, Pane. Udeľ to. Dávame ich Tebe, Otče, v mene Ježiša Krista.

²²³ A teraz, keď vy deti pôjdete naspäť na svoje miesto, chcem aby každý v tejto rade si potriasol ruky s týmito malými deťmi, alebo ich potľapkal po chrbte, keď pôjdu naspäť. Choďte všetci stádeť na svoje miesta. A nech každý tam len potľapká tých malých. A my vás všetci zo srdca milujeme. Vy všetci ste členovia tela Kristovho, tak ako sú v ňom ostatní z nás.

Pochodujeme na Sion, nádherný, nádherný Sion; Pochodujeme hore na Sion, do toho nádherného mesta Božieho.

Poďme, ktorí milujeme Pána, a nech vedia o našej radosti, Pridaj sa do spevu so sladkou melódiou, pridaj sa do spevu so sladkou melódiou, A tak obstúpme trón. A tak obstúpme trón ...

Mohutné dobré spievanie! Zodvihnite teraz ruky.

Pochodujeme na Sion, nádherný, nádherný Sion, Pochodujeme hore na Sion, do toho nádherného mesta Božieho.

Zatiaľ čo spievame potrasme si navzájom ruky.

Pochodujeme na Sion, nádherný, nádherný Sion, Pochodujeme hore na Sion, do toho nádherného mesta Božieho.

²²⁴ Stojme teraz so sklonenými hlavami, kým sa modlíme. Brat

Teddy, len ...

225 Mám tu nejaké prosby, vreckovky a tak ďalej. Môžu pochádzať z poza mora. Billy mi hovoril, že majú pár malých deckých topánočiek od malého dieťatka z Anglicka, asi takéto veľké, to maličké dieťatko je úplný mrzák. A tak máme sa tiež za to modliť.

226 A tak ... [Brat Ben hovorí: "Brat Branham, prosím prepáč, že vyrušujem, ale pomodli sa, že kto narazil do nášho auta minulú večer, do pravého predného blatníka, pomodli sa aby to bolo zjavené. Pomodli sa aby to Pán zjavil."] Amen, brat Ben, pomodlím sa.

227 [Brat Branham pokračuje hmkat' "Pochodujeme na Sion."]

228 Ako pochodujeme Pane, vieme že tá udrená skala je tesne pri nás, tá ustavičná prítomnosť vody zo skaly ide s cirkvou. Ó večný Bože, uvoľni nám dnes ráno vieru v tohoto Boha, ktorý je s nami. Viem, že to urobíš, keď môžeme nájsť priazeň u Teba, že nám v tom môžeš dôverovať. Ak by si nám to dal vo veľkej miere, mohli by sme to nesprávne použiť, Pane. Ale keď sme našli milosť u Teba, nech sa to stane.

229 Náš brat povedal, že niekto mu narazil do auta. Ó Bože, my vieme, že ten muž nemá peniaze, aby si toto dal urobiť. Prosím aby si usvedčil tohoto človeka, alebo aby niekde mohol činiť pokánie, že to urobil, aby prišiel a povedal: "Brat, ja opravím tvoje auto, ja som to urobil." Pomôž bratovi Benovi a jeho milovaným.

230 Tu ležia v mojich rukách vreckovky a prosby, majú vieru v toho Boha. Mojžiš mal vieru v toho Boha, a prekročil more. Daniel mal vieru v toho Boha a bol vytiahnutý z jamy ľvov. Sadrach, Mézach a Abednégo mali vieru v Neho a vyhasili oheň. Pavol mal vieru v Neho, a jedného dňa, keď tie zhromaždenia boli opravdu ťažké a Pavol sa nemohol ku každému dostať, on len zobral vreckovku a povedal: "Verím že Boh je so mnou." On položil svoje ruky na tie vreckovky a zástery, a zlý duchovia odchádzali od ľudí, a choroby, nemoci odstupovali od nich. A, Bože, ja mám vieru v toho istého Boha. Nech odstúpi to zlé. Nemoci, a choroby, trápenia, nech to odstúpi, Pane.

231 Ty si ten istý Boh, ktorý ku mne hovoril tam dole v tom ohnivom stĺpe dole pri rieke. Ty si ten, ktorého obraz visí to so mnou, na stene.

Ty si s nami, Pane. Ty si stále prítomný, ten istý ohnivý stĺp. A my sa každý deň radujeme tej vode zo skaly, majúc diel v Duchu. Potom, Ty si tu. Sme o Tebe presvedčení, Pane. Máme vieru v Teba. Veríme, že Ty nás pomažeš a pomôžeš nám. Nie na našu chválu, Pane. Boli by sme, ako vtedy Mojžiš, keď urobil tú zlú vec. Chceme robiť niečo, aby

sme Ti pomohli, Pane. To je zámer našich srdc. A ak to môžeme robiť, ukáž nám, Otče, čokoľvek chceš aby sme robili.

²³² A teraz, na skutok viery, staviam sa proti nemoci, ktorú reprezentujú tieto vreckovky, a tieto prosby. Oni opustia tých ľudí. Viem, že Ty to urobíš, Pane. Verím to vo svojom srdci, že Ty to urobíš. Uzdrav dnes ráno všetky choroby v našom strede.

²³³ Spas tých, ktorí zodvihli ruky, ktorí povedali, že by radi prišli ku tej skale pre vodu. Bože, nech sú oni dnes tak smädní, nech okolo nich bude taký slaný život, že to spôsobí, že budú smädní po Kristovi. Udeľ to.

²³⁴ Buď dnes večer s nami, Otče. Ó, Bože, daj mi nájsť cez tieto prosby, čo majú ľudia na srdci. Ak nič nemajú na srdci, potom Pane, Ty mi daj niečo, čo mám kázať dnes večer do ich srdc.

²³⁵ Žehnaj nášho brata Nevilleho, a jeho ženu, jeho rodinu, náš malý zbor, našich starších, našich diakonov, našich členov, a Tvoje telo kdekoľvek je. Buď s nami, Otče. Porúčame toto do Tvojich rúk, v mene Ježiša Krista.

. . . na Sion; Pochodujeme hore na Sion; do toho nádherného mesta Božieho.

Spievajme to len teraz, opravdu Jemu, viete.

Podme, ktorí milujeme Pána, Nech vedia o našej radosti, Pridaj sa do spevu so sladkou melódiou, Pridaj sa do spevu so sladkou melódiou, A tak obstúpme trón, A tak obstúpme trón.

Teraz so sklonenými hlavami.

Pochodujeme na Sion, nádherný, nádherný Sion; Pochodujeme hore na Sion, Do toho nádherného mesta Božieho.

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v marci 2002.
Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.
Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.
Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí